

genç öncüler

Şubat 2008

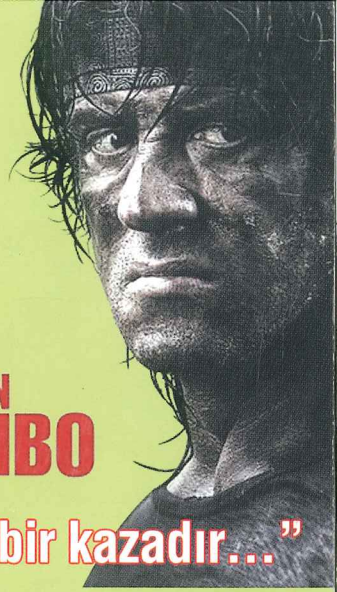
Sayı 38

3 yıl

Aylık
Gençlik
Dergisi

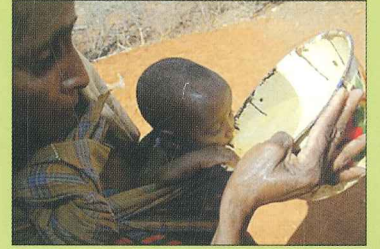
JOHN
RAMBO

“Barış bir kazadır...”

HEY! OMUZZLARININ ÜSTÜNDEKİDE ME

HADI ASLANIM!
SEN YAPARSIN!

Bir Problemin
mi Var?

ELİN KALEM TUTUYORSA!

GÖSTER
KENDİNİ

Bir Ekonomik
Tetikçinin itirafları

GÖSTER KENDİNİ

OBJEKTİFİME TAKILANLAR

Her fotoğraf bir hikaye...

bin hikayeye açılan bir kapı...

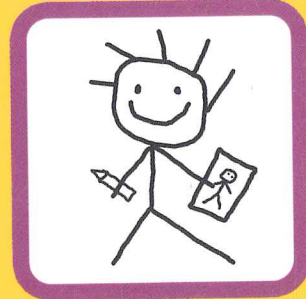
"Objektifinize Takılanlar"ı hikayeleriyle birlikte
Genç Öncüler'de yayımlanmak üzere bekliyoruz...

ÇİZER MİSİN?

Genç Öncüler'le "Çiz" me'yi aşın!

Sadece çizme Göster Kendini, gönder eserini.

Çizer misin o halde artık eserlerini yayımlatabileceğin
bir yer var.

YAZAR MİSİN?

Bir çok yazar daha sen yaşlardayken yazmaya başladı. Ama birçoğu
ancak çok sonraları senin onları gördüğün makama oturdu.

Önce ne yazacağına karar ver. Konuyu seçtikten sonra o konuyu en iyi
hangi türde ifade edeceğini düşün. Seçtiğin yazı konusu araştırma
yapmayı gerektiriyor mu? O zaman tabii ki hemen internete koşma.
Sözlükler, ansiklopediler, makaleler, tarih kitapları ve daha birçok kaynak
esere ve kütüphanelere başvur. Yoo benim bunlarla işim yok diyorsan,
içimdekileri dökeceğim diyorsan en azından düşüncelerini belli bir
önceliği, sırayı gözeterek yazmaya çalış.

HEY, OMUZLARININ
ÜSTÜNDEKİ DE
NE?

Sahibi

Umran Yayıncılık
Turizm San. ve Tic. Ltd. Şti. Adına
Abdullah Yıldız

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Ömer Miraç Yaman

Yayın Sorumlusu
Zafer Özdemir

Yayın Kurulu
Abdullah Muhsin Yıldız, Elyesa
Koytak, Hüseyin Buladı, Murat
Çelik, A. Zeynep Toprak, Erva
Günay, Dilaranur Kara, Elif Yaman

Bu Sayıya Katkıda Bulunanlar
Emir Timur Kafkas, Ferhat Topazik,
Cüneyt N. Mirza, O. Bilal Petek,
Zuhal Özdemir, Selçuk Kütük.

Adres
Mega Center C34 Blok Kat:2
Bayrampaşa - İstanbul
Tel: (0212) 640 01 22-23
Fax: 640 01 25
iletisim@genconculer.com
gonculer@gmail.com

Grafik Tasarım
Pro: j Sanat

Baskı: Artus Basım
Huzur Mh. İmamçesme Cd.
Gürel İş Merkezi No:14/1
Seyrantepe İstanbul
Tel: (212) 289 88 80

Çoğu insan ayaklarının üstünde durmayı istemez. Kendine çizilen rotaya boyun eğer. Çünkü ayağa kalkmak, dengede durmak ve adım atmak cesaret ister. Risk almayı gerektirir. Özgürlük diye çizilen çoğu yol maalesef "kolay"ı tercih eden hazırcı, korkakların yoludur. Biz bu yolun yolcusu değiliz.

Biz, başını kuma gömen devekuşlarından ayrılmayı doğru buluyoruz. Omuzlarımızın üstünde bir "baş" taşımayı doğru buluyoruz.

Bir problemin mi var? Herkesin bir problemi vardır zaten, ama sadece omuzlarının üstünde bir "baş" taşıyanların çözümü vardır.

Uzatmaya gerek yok, sanırım meseleyi anladın.
Biz buradayız!

Ve sizleri baştan sona kadar bu duygularla tasarladığımız Şubat sayımızla baş başa bırakıyoruz.

İçindekiler

Karikatür Okumaları

Nereye? Nasıl? Kimin için?..

**"HADİ ASLANIM!
SEN YAPARSIN"**

Dilara Nur Kara

**"ÖRÜMCEK AĞLARI
ÜLKESİ"NDEN İTİRAFLAR**

Ferhat Topazık

**Çarşafa ve
Peçeye Dair**

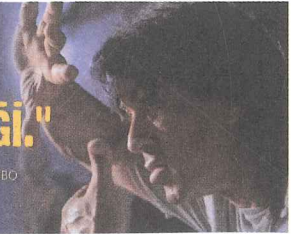
Yakup Kadri (Karaosmanoğlu)

**"BARİŞ, BİR KAZADIR,
SAVAŞ İSE DOĞANIN BİR GERÇEĞİ."**

Cüneyt N. Mirza

JOHN RAMBO

7

9

14

18

HAYAT BİR HOBBY DEĞİL

Ayaklarının üstünde durmayı öğren.
Omuzlarının üstünde bir başım olsun diyorsan

**kendini ciddiye al,
Genç Öncüler'e abone ol.**

GENÇ
ÖNCÜLER'E
ŞİMDİ ABONE
OLUN!

12 SAYI
30 YTL

Senin sesin Genç Öncüler, koruya katıl, abone ol.

Genç Öncüler
Kocatepe Mah. Mega
Center C34 Blok Kat:2
Büyükdere İstanbul
Tel: (0212) 640 01 22-23
Fax: (0212) 640 01 25
abone@emran.org

Sayfa 20

"Paranın Satın Alamayacağı Hiçbir Şey Yoktur!" E.Timur Kafkas	4
'Çamur Kurabiye' Yiyorlar	12
Neyin Cezası O.Bilal Petek	22
Bir Kıvılcım Olacaksın A.Muhsin Yıldız	23
Bazen Önde Giden Geri Kalır Selçuk Kütük	24
Göster Kendini	26
Vefatının 137. Yılında Şeyh Şamil	28
Tarihte Bu Ay	30
Objektifime Takılanlar	32
Şimdi Gidiyorum Asude Zeynep Toprak	34
Kültür Sanat	36
Etkinlik Lapseki'de Dört Gün	39

"Paranın Satın Alamayacağı Hiçbir Şey Yoktur!"

Emir Timur Kafkas

Hayatta paranın satın alamayacağı şeyler vardır" sloganıyla televizyonlarda boy gösteren kredi kartı reklamı vermek istediği mesajda ne kadar samimi? Kullandıkları slogan gerçekten ilgi çekici olmakla beraber üzerinde ciddi düşünülmediğinde kredi kartları hakkında olumlu bir izlenim oluşturmaktadır. Bu konuyu biraz derinlere inip, sorgulamak istiyoruz.

Kapitalist sisteminin sürekliliği için faizin ve aşırı tüketimin toplumlara yayılıp, hayat tarzı haline gelmesi gerekmektedir. Bunu gerçekleştirmek için de toplumları oluşturan bireylerin değer yargıları ve hayattaki gayeleri sistemin istediği şekle bürünelmelidir. Günümüzde dünyanın birçok yerinde hâkim olan bu sistem, çoğu yerde hedefine ulaşmış ve istediği insan tiplerini oluşturmayı başarmıştır.

Kapitalist sisteminin sürekliliği için faizin ve aşırı tüketimin toplumlara yayılıp, hayat tarzı haline gelmesi gerekmektedir. Bunu gerçekleştirmek için de toplumları oluşturan bireylerin değer yargıları ve hayattaki gayeleri sistemin istediği şekle bürünmelidir.

Bireylerin hayat tarzını belirleyen en önemli faktör inançtır. Allah inancına ve bunun gereği olarak ahiret inancına sahip kişilerin iyilik ve fayda anlayışları, hedefleri, inanmayanların anlayışlarından ve hedeflerinden tamamen farklıdır. İnancının gereklerini hayatına taşıyan insanlar yaptıkları işlerin karşılığını insanlardan, kurumlardan beklemedikleri ve yaptıkları her işin karşılığını Allah'tan bekledikleri için davranışlarında samimi ve inandırıcıdırlar. Onlar kazançlarından, mallarından, anne-babalarına, en yakınlarına, öksüzlere, yoksullara ve yolda kalmışlara haklarını verir, şeytanın fakirlikle tehdidine karşı Allah'ın bağışlanma ve bolluk vaadine iman ederler. Onlar, borçlularının elleri genişleyinceye kadar beklerler, alacaklarını Allah'ın bereketine sığınarak sadaka olarak bırakmaktan da çekinmezler. Onlar sevdikleri zaman Allah için severler, sevmediklerini de Allah sevmediği için sevmezler. Düşünün ki böyle bir toplumda insanlar kendi kazancını, kârını hesaplayıp insanları sömürür mü? Faiz bu toplumda yer bulabilir mi? Kazançlarında başkalarının haklarının olduğunu düşünen bu insanlar, hesapsız, çılgınca tüketebilirler mi? Birini severken içten pazarlığa ve ikiyüzlülüğe başvurabilirler mi? Bu soruların hepsinin cevabı "hayır"dır. İnançlarını hayatlarından uzaklaştıranlar ve inanmayanlar ise yaptıkları her işin karşılığını bu dünyada ve insanlardan beklerler. Bütün amaçları zengin olmak, mevki makam sahibi olmak, güç sahibi olmak, daha fazla mala mülke kavuşmaktır. Bu insanlar bu dünyada kendisine menfaat sağlamayacak hiçbir işe kalkışmayacaklardır. Dostluk, sevgi, fedakârlık gibi birtakım insani değerler ise dün-

Asım'ın Nesli Genç Öncüler

"Asım'ın Nesli Diyordum Ya...
Nesilmiş Gerçek"

**"Zinaya yaklaşmayın.
Çünkü o, yüz kızartıcı
bir iştir."**

İsra Suresi 32. Ayet

"... gözler de zina eder. Gözlerin zinası bakmaktır. Dil de zina eder. Dilin zinası konuşmaktır..."

H.z. Muhammed (a.s.)

*Boşana savaşmadın
Boşana yaşamadın
Boşana ölmedin!..
Sezai Karakoç*

Borç vermek yerine faizle para verecekler, kazançlarında başkalarının hakkı olduğunu düşünmediklerinden kimseye yardım etmeyecekler, hep kendileri için harcayacaklar, ihtiraslarına ve arzularına hâkim olamadıklarından sürekli tüketeceklerdir. Bu tip insanların oluşturduğu toplumlarda yardımlaşma ve dayanışma olabilir mi?

yevi menfaat sağlayıp sağlamayacağı ölçüde önem kazanacaktır. Dostluk, sevgi, fedakârlık gibi değerleri kendilerine maddi kazanç getirecek bir sonuca ulaşmak adına araç olarak kullanmaktan da çekinmeyeceklerdir. Borç vermek yerine faizle para verecekler, kazançlarında başkalarının hakkı olduğunu düşünmediklerinden kimseye yardım etmeyecekler, hep kendileri için harcayacaklar, ihtiraslarına ve arzularına hâkim olamadıklarından sürekli tüketeceklerdir. Bu tip insanların oluşturduğu toplumlarda yardımlaşma ve dayanışma olabilir mi? İnsanlar karşılıksız olarak birbirlerini sevebilirler mi? Samimi ve gerçek dostluklar kurulabilir mi? Bu sorulara vereceğimiz cevaplar da "hayır"dır. İşte kapitalist sistemin istediği ve oluşturmaya çalıştığı -daha doğru ifadeyle oluşturduğu - insan ve toplum şekli budur.

Yazımıza ilham olan reklamda geçen hayatta paradan daha değerli şeyler vardır ifadesine yukarıda yaptığımız açıklamalar ışığında baktığımızda; reklamın sistemin temel felsefesini, ortaya koyduğunu görüyoruz. Dünyevi menfaatlere, maddi kazanca ulaşmak için her yol meşrudur! Bu maddi değerlere ulaşabilmek için her türlü insani ve ahlâki değer yeri geldiğinde ayaklar altına alınabilmekte, yeri geldiğinde de bu ulvi değerler – bu reklamda olduğu gibi – bir araç, bir malzeme haline dönüştürülebilmektedir.

Dikkat çekmek istediğimiz bir başka husus ise, ülkemizde inanan insanların da reklamlar vasıtasıyla ve kredi kartlarının sağlamış olduğu bir takım kolaylıklara aldanarak, faizci sistemin içine girme-

sidir. İnsanlar baskı altında tutulup, yönlendirilmekte pek tabii olarak da bu baskı ve yönlendirmelerden inanan insanlar da etkilenip, inançlarının koyduğu sınırları aşmaktadırlar. Dünyadaki kredi kartı reklamlarının bütünüün maliyeti hakkında yapılan araştırma "paha biçilmez" ifadesiyle sonuca bağlanabilmiştir. Rakamların hâkim olduğu bir alanda rakamlar kifayetsiz kalmıştır. Kredi kartlarının kullanılması sonucunda Allah'ın emrine muhalif iş yapan bankalar meşrulaştırılmakta ve faizin haram olduğu kabul edilmesine rağmen ekonomik hayatın vazgeçilmez bir parçası olduğu düşüncesi yaygın hale gelmektedir. Lüks alış-veriş merkezlerine, büyük marketlere baktığımızda Allah'ın emrine uygun yaşamaya çalışan kişilerin bile ölçüsüzce, israf derecesinde bir tüketim içerisinde olduklarını görebiliriz. Bu da hayat tarzlarının birbirlerine giderek daha fazla benzediğinin en önemli göstergesidir. Zihniyetleri farklı fakat hayat tarzları aynı olan insanlar...

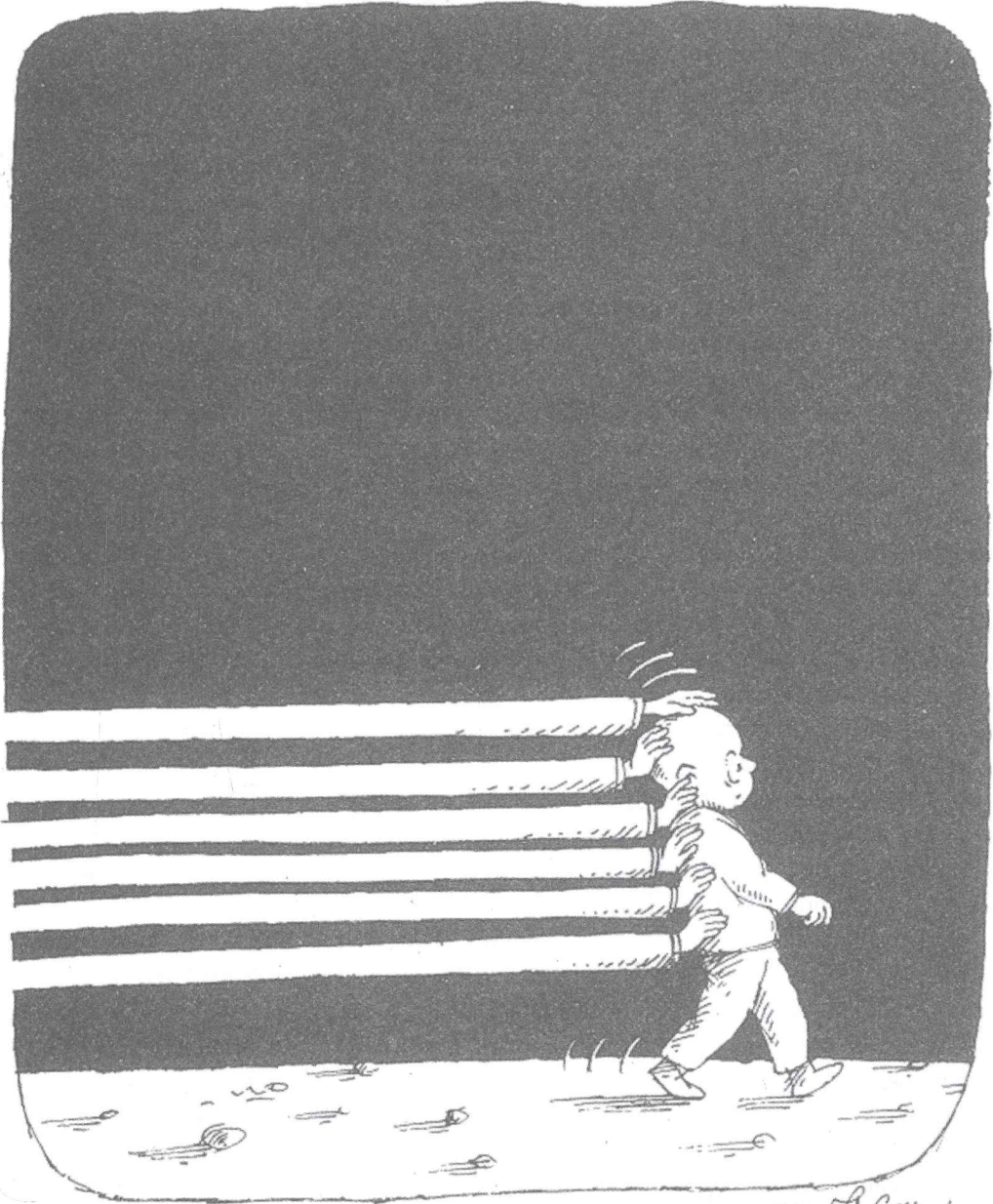
Sonuç olarak yazımızın başında sormuş olduğumuz sorunun cevabını artık rahatlıkla verebiliriz. Bizim nazarımızda, reklamda verilmek istenen mesaj samimi ve inandırıcı değildir. Allah ve ahiret inancının olmadığı yerde paranın satın alamayacağı hiçbir şey yoktur. Genç Öncülere düşen görev her olaya ve her duruma mümin gibi bakıp Allah'ın da yardımıyla Müslümanları yıpratmak, doğru yoldan ayırmak için sinsice hazırlanmış planları görmek ve Müslümanları uyararak bu planları bozmaktır. Mümin gibi bakabilmek için de Allah'ın ipine sınımsız sarılmamız gerekmektedir.

Nereye? Nasıl? Kimin için?..

"HADİ ASLANIM! SEN YAPARSIN"

Dilara Nur Kara

Hasan Aycın, Gece Yürüyüşü

15.4.1990 Hasan

İnsan bazen öylesine kendini kaybeder ki "yeryüzündeki halife" olarak yaratıldığını unuttur da kendi gibi aciz bir insanın "her şey sensin" sözlerine muhatap olduğunda onun kölesi olur hale gelir. Aslında "her şeyse" neden "her şey sensin " diyen insanın kölesi olur, bunu akıl edemez. Çünkü "akıl" kalmamıştır.

İnsanları hakikaten anlamak zor. Sırası geldi mi her şeyi kendisi bilir. Burnundan kıl bile aldırılmaz. Bazen akşam yediği yemeği hatırlamaz iken gün olur 1000 yıl önce hatta binlerce yıl önce meydana gelmiş bir olay için fikir yürütür.

İnsanı anlamak hakikaten zor.

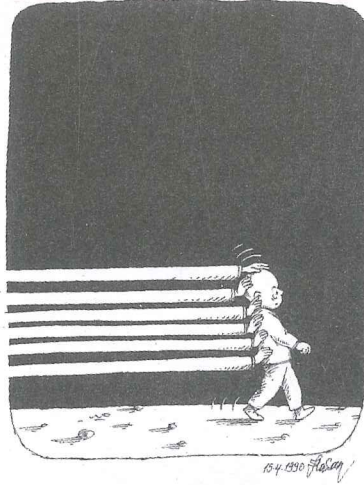
Sorsanız telefon numarasını hatırlamaz belki... Ama gün gelir farklı bir toplumda yaşamış, zamanında o toplum için iyi ya da kötü bir akım peşinde fikirler üretmiş, eylemlerde bulunmuş bir insan için akla hayale gelmedik sözler eder, eylemlerde bulunur. Hatta yollara dökülür. Kendi akrabasını tanımaz asırlar öncesi yaşanmış insanların taraftarlığını ya da muhalifliğini yapar.

Kıscacası anlaşılmaz...

İnsanı yaratan dahi "o ne nankördür" (Şura 48) diye buyursa bile ya da "Bir de kendi yaratılışını unutarak bize bir örnek getirdi. Dedi ki: "Çürümüşlerken kemikleri kim diriltecek?" (Yasin 78) ikazı olmasına rağmen yaratınının emirlerini kendi acizliğine bakmadan eleştirir, durur. Hatta meydanları doldurarak yığınları peşinden sürükler. Peşinden sürüklemese kargaşa çıkarır. Şiddete yönelir. Yaşadığı ortama sıkıntı verir. Kendisi aciz ama acizliğini göremez.

Çünkü...

Çünkü birileri tarafından

pohpohlanmıştır. Sırtı sıvazlanmıştır. Okşanmıştır. Bunlar da yetmediyse, karnı doyurulup hayal ettiği yaşamdan çok ama çok küçük bir parça yaşatılarak onu pembe dünyaların insanı etmişlerdir.

İnsanın huyunda vardır. Kanında vardır. Hele ki nefesine yenik düşmüş ise büyülenme vardır. Dikkat ederseniz şeytanın, nefsin esiri olmuş insanların özelliklerini taşıyor bunlar.

Bir de bu insanların dışında düşünme ve akıl etme yetisini kaybetmiş "sürü" olanlar vardır. Nereye çekerseniz oraya gelen tarzı bir sürü.

Meşhur masal vardır. Hepimiz az ya da çok duymuşuzdur. Fareli Köyün Kavalcısı... Çalan kavalın sesine uyuşmuş bir halde takılıp giden çocuklar misali.

İnsan bazen öylesine kendini kaybeder ki "yeryüzündeki halife" olarak yaratıldığını unuttur

da kendi gibi aciz bir insanın "her şey sensin" sözlerine muhatap olduğunda onun kölesi olur hale gelir. Aslında "her şeyse" neden "her şey sensin " diyen insanın kölesi olur, bunu akıl edemez. Çünkü "akıl" kalmamıştır.

"Akıl" insanı hayvandan ayıran en üstün fark iken "akıl" nimetinden yararlanamayan insan nedense "maşa" olur. Birileri tarafından "ateş"e atılır da bunun farkında olmaz. Hatta "ateş" kendini daha da ileri gidersek çevresini de yakar bitirir de yine farkına varmaz.

Nedeni basit. Sırtı sıvazlanmış, başı okşanmıştır. Eline bir elma şekeri verilmiş "zavallı" olduğunu bilmeden kendilerinde bir "farklılık" olduğunu zannederler. Aslında "farklılık" olumlu yönde değil onun da hayatını zehir etmeye yeten bir "acizlik" içindedir.

Yakın tarihe baktığınızda ülkemizde kutuplaşmalar çeşit çeşit olmuş. Hep birileri birilerinin sırtını sıvazlayarak başını okşayarak kendi egosunu tatmin ederek meydanlara iteklerken o zavallıların sonları ile adeta "kahkahalarla" gününü gün etmiştir. Karmaşanın, terörün, bunalımın mimarları(!) kurdukları oyundan bıkınca sahneye yeni bir oyun, yeni bir oyuncular sürer.

Ve oyuncuların sayısı da tarih boyunca bitmez. Tükenmez...

"ÖRÜMCEK AĞLARI ÜLKESİ"NDEN İTİRAFLAR

Ferhat Topazik

Batı dünyasında günah çıkarmanın toplumsal manada yansıması itiraflar, hatıratlardır. Yaptıklarından pişman olan kişi günah çıkartmak için kiliseye gitmez. Bunun yerine itiraflarını yazar, açıklar ve vicdanını rahatlatır. Böyle bir vicdan muhasebesinin elimize geçen en son ürünü de "*Bir Ekonomik Tetikçinin İtirafları*" adını taşıyan John Perkins'in yazdığı kitaptır.

John Perkins imzalı kitap ilginç ve önemli mevzuları içinde barındırmasının yanında, ABD'de tam 24 yayınevinin yayınlamaya korktuğu, yazarın 5 kez yazmaya karar verip her seferinde tehdit ve tekliflerle vazgeçtiği bir kitap olarak okuyucuya sunulmuştur.

Kitaptan anlaşılan "Ekonomik Tetikçi" tanımı, bağlı oldukları patron ülkeleri için sömürge maşaları, istatistik uzmanları, mühendisler, proje sorumluları ve televizyon ekranlarında yüzlerimize gülererek konuşan leşlerdir.

Şık elbiseler içinde ülkelerin devlet başkanlarına, diktatörlerine veya kanlı

katillerine -onlar için bu üzerinde durulması gereken bir husus değildir- raporlar sunar, ülkelerini kuşatacak alt yapı tasarımları hazırlar ve büyük bankalarından krediler ayarlarlar. Sonrasında boyunduruk başlar.

Kendisi de bir ekonomik tetikçi olan Perkins'in Ekonomik Tetikçi (ET) ler için biçtiği rol kitapta şöyle anlatılır:

"Biz ET'lerin en iyi yaptığı şeylerden birisidir bu: Küresel bir imparatorluk kurmak. Diğer milletleri, en büyük şirketlerimizi hükümetimizi ve bankalarımızı yöneten şirketokrasiye boyun eğmeye zorlayan koşulları yaratmak için, uluslar ara-

sı finans kuruluşlarını kullanan seçkin bir grubuz biz. Mafyadaki karşıtlarımız gibi, biz ET'ler de "iyilik" yaparız.

Bunlar genellikle, altyapı -elektrik santralleri, otoyollar, limanlar, havaalanları, sanayi siteleri i- yatırımları için verilen borçlardır. Bu tip borçların bir şartı da, tüm bu projelerin kendi ülkemizin mühendislik ve inşaat firmaları tarafından gerçekleştirilmesidir.

İşin aslı, paranın çoğu Amerika Birleşik Devletleri'ni terk etmez bile; sadece Washington'daki banka ofislerinden New York, Houston veya San Francisco'daki mühendislik ofislerine aktarılır.

Paranın bu şekilde, şirketokrasi üyesi olan işletmeler(yani alacaklı tarafa) nerede ise geri gelmesine rağmen, borçlu ülke hem ana parayı hem faizini son kuruşuna kadar ödemek zorundadır. Eğer bir ET gerçekten başarılı ise, verilen borç miktarı o kadar fazla olur ki borçlu ülke birkaç sene sonra ödemelerini yapamaz hale gelir. İşte o zaman da biz, aynen mafya gibi, diyetimizi isteriz. Bu da genellikle şunlardan bir veya birkaçını içerir: Birleşmiş Milletlerde vereceği oyun kontrolü, topraklarında askeri üstler kurulması, petrol ya da panama kanalı gibi değerli kaynaklara erişim. Bu arada ,borç yükümlülüğü tabii ki devam etmektedir -ve küresel imparatorluğumuza bir ülke daha eklenir."1

Amaç tamamen post modern yalan olan istatistikler üze-

Milletleri, en büyük şirketlerimizi hükümetimizi ve bankalarımızı yöneten şirketokrasiye boyun eğmeye zorlayan koşulları yaratmak için, uluslar arası finans kuruluşlarını kullanan seçkin bir grubuz biz.

rinden yürütülür. Hazırlanan raporlarla gelişmekte olan başka bir söyleyişle sömürge yapılmak istenen ülkeler için gelecek günlerde piyasalara müjdeli haberler(!) medya vasıtası ile gönderilir, ekonomi de bahar havasına ülkede yaşayanlar ikna edilir.

İkinci aşama da amaç ise yeni bir raporla kapana kısırılan ülkeye altyapı hizmeti satmaktır. Bunun için iyilik melekleri(!) Ekonomik tetikçiler yine devreye girerek ABD'den krediler ayarlanır ve yine Amerikan şirketlerine alt yapı yatırımları için ihaleler verilir.

Ve artık istenen ülke kapanın tam içindedir. ET'ler, hedef ülkenin ellerine koca bir yalan sırtla-

rına ağır bir borç yükü bırakmışlardır. Borç artar, faizler üstüne biner, vade uzar, uzar, uzar. Beklenen gerçekleşir ABD artık, yeni bir sömürge ülke, askeri üs ve değerli kaynaklar sahibidir.

Yazar kitapta bu bahis için şöyle itirafta bulunur;

"Claudine bana işimin iki temel amacı olduğunu söyledi: Birincisi devasa mühendislik ve inşaat projeleri aracılığıyla, parayı MAIN ve diğer Amerikan şirketlerine (Bechtel, Halliburton, Stone & Webster ve Brown & Root gibi) geri döndürecek büyük uluslar arası kredileri haklı gösterecektim. İkincisi, bu kredileri alan ülkeleri iflas ettirmek için/ (tabii ki, MAIN ve diğer Amerikan şirketlerine olana borçlarını ödedikten sonra) uğraşacak, böylece alacaklarına sonsuza kadar borçlu kalıp, askeri üsler, BM olayları veya petrol ve diğer doğal kaynaklara erişim gibi bir yardıma ihtiyacımız olduğunda kolay birer hedef olmalarını sağlayacaktım.

İşim bir ülkeye milyonlarca dolar yatırım yapmanın etkilerini tahmin etmekteydi."2

Ekonomik tetikçiler görüntü olarak özel şirketlerin adamları, tasmalı köpekleridir.Fakat aslında arkasında büyük sömürge imparatorluğu ABD vardır. Böylece kirli işleri ortaya çıkmayacaktır. Kitapta bu husustan şu şekilde bahsedilir;

"ABD istihbarat örgütleri -NSA dahil- muhtemel ET' leri belirleyecekler; uluslar arası şirketler de bunları alacaktı. Bu ET'ler hiçbir zaman hükümetten

Ekonomik tetikçiler gönderildikleri devletlerde müspet karşılınıp kendi isteklerini kabul ettirirlerse orayı bir Starbucks cennetine dönüştürürler.

para almayacaklar; onun yerine maaşlarını özel sektör ödeyecekti. Sonuç olarak, kirlı işleri, eğer ortaya çıkarsa, hükümet politikası yerine kurumsal ihtirasa bağlanacaktı. Üstelik onları tutan şirketler, paraları her ne kadar hükümet mercileri ve onların çokuluslu bankacılık karşıtları tarafından ödeniyor olsa da (vatandaşın vergileriyle), marka, uluslararası ticaret ve Bilginin Serbest Dolaşımı yasaları dahil bir sürü yasal girişim sayesinde, meclis gözetiminde ve kamu incelemesinden de ayrı tutulmuş olacaktı".³

Hedef devletler, alınan kredilerle yapılan anlaşmalarla değiştirilip yeni görüntüsüne kavuşturulur bu devletler arasında yazar Suudi Arabistan örneğinden şu şekilde bahseder;

"Birleşik Devletler ile Suudi Arabistan arasındaki anlaşma,

Krallığı neredeyse bir gecede değiştirmişti. Keçiler, Waste Management Inc. tarafından 200 milyon dolarlık bir kontrat gereğince sağlanan iki yüz parlak sarı Amerikan çöp arabası ile değiştirilmişti. Benzer şekilde, tarım ve enerjiden, eğitim ve iletişime kadar Suudi ekonomisinin her sektörü modernize edilmişti. Thomas Lippman'ın 2003'de dediği gibi:

Amerikalılar, göçmen çadırları ve çamurdan çiftçi evlerinden oluşan uçsuz bucaksız ve kasvetli bir toprak parçasını, köşedeki Starbucks ve yeni kamu binalarında kullanılan tekerlekli sandalye rampalarına kadar kendi görüntülerinden yeniden biçimlendirdiler. Suudi Arabistan bugün bir otoyollar, bilgisayarlar, zengin Amerikan banliyölerinde aynı süslü dükkânlarla dolu, klimalı alışveriş merkezleri,

zarif oteller; hamburgerciler uydu yayınları, modern hastaneler, gökdelenler ve dönme dolaplı lunaparklar ülkesidir."⁵

Ekonomik tetikçiler gönderildikleri devletlerde müspet karşılınıp kendi isteklerini kabul ettirirlerse orayı bir Starbucks cennetine dönüştürürler. Fakat eğer Amerika, tetikçileri ile istediklerini yaptıramaz, tavizler alamazsa o zaman sorun başlar. Ve Pentagon devreye girer, o ülke işgal ve saldırı tokatları ile yola getirilir. Panama Örneğinde olduğu gibi.

"..20 Aralık 1989'da, Birleşik Devletler, 2. Dünya Savaşı'ndan bu yana bir şehre yapılmış büyük hava saldırısıyla Panama'ya saldırınca dünya şaşkınlığa uğradı. Bu sivil bir topluma yapılan anlamsız bir saldırıydı. Panama ve Panamalıları, ne Birleşik Devletler, ne de herhangi başka bir

devlet için kesinlikle bir tehdit oluşturmuyorlardı. Tüm dünya siyasileri, hükümetleri ve basın, bu tek taraflı Amerikan eylemini uluslararası hukukun açık bir ihlali olarak lanetlediler.

Bu askeri operasyon, bir kitle katliamı veya başka bir insanlık suçu işleyen bir ülkeye – örneğin, Pinochet'nin Şili'si, Stroesser'in Paraguay'ı, Somosa'nın Nikaragua'sı, D'Aubuisson'un El Salvador'u, ya da Saddam'ın Irak'ı- karşı gerçekleştirilmiş olsaydı, dünya anlayabilirdi. Ama

Panama böyle bir şey yapmamıştı; sadece bir avuç güçlü politikacıyla yöneticinin isteklerine karşı gelmek cüretinde bulunmuştu. Kanal Anlaşması'nın şartlarına uyulmasında ısrar etmiş, sosyal reformcular ile konuşmuş ve Japon finansmanı ile inşaat firmalarını kullanarak yeni bir kanal yapımı olanağını araştırmıştı. Sonra da, bunların sonuçlarına katlanmak zorunda kalmıştı".⁶

Sonuçta dünyanın ağa babası ABD'ye, Panama karşı gelmek cüretini şöyle bir tablo ile öder;

"İstila hakkındaki gerçeklerin çoğunu hiçbir zaman öğrenemeyeceğiz; katliamın gerçek boyutlarını da. Savunma bakanı Richard Cheney beş yüz ile altı yüz arasında ölü olduğunu iddia etti, ama bağımsız insan hakları grupları, bu sayının 3000 ile 5000 arasında olduğunu tahmin ediyorlardı; 25.000 kişi de evsiz kalmıştı. Başkan Noriega tutuklandı, Miami'ye götürüldü ve kırk yıl hapse mahkum edildi; o zamanlar, Birleşik Devletler'de resmen savaş mahkumu statü-

Amerika'nın Arka Bahçesi Haiti'de Açlıktan

'Çamur Kurabiye

"HAİTİ'DE yükselen gıda fiyatları yüzünden, ülkenin en yoksul banliyölerinde insanlar açlıklarını bastırmak için çamurdan yapılan kurabiyeleri yiyorlar. Aralık ayında iki kap pirincin yaklaşık 10 YKR'a satıldığı Haiti'de şimdi aynı miktardaki pirinç 70 YKR'a satılıyor. Çamurdan kurabiyelerin yüz taneysiyse yaklaşık 2 YTL'den 6 YTL'ye yükselmiş durumda. Buna rağmen halk pirinç yerine daha tok tutan çamurdan kurabiyeleri tercih ediyor. Kurabiyelerde tuz ve bitkisel yağ da kullanılıyor."

sünde olan tek kişiydi.”7

Amerika kendi çıkarları doğrultusunda yaptırmak istediğini yaptırır. Ülkeleri yıkar, insanları öldürür. Ona dur diyen olmadığı gibi bu bir çok insanın gündemine bile girmez. Çünkü haber kaynakları da yazarın deyimi ile Şirketokrasi'nin elindedir.

“Olaylar göründükleri gibi değil. NCB'nin sahibi General Electric, ABD'ninki Disney ve CBS'ninki Viacom olup, CNN işe devasa bir AOL Time Warner şir-

ketler topluluğunun parçasıdır. Gazetelerimizin, dergilerimizin ve yayınevlerimizin büyük çoğunluğunun mülkiyeti -ve idaresi- büyük uluslar arası şirketlerin elindedir. Medyamız, şirketokrasi'nin bir parçasıdır.

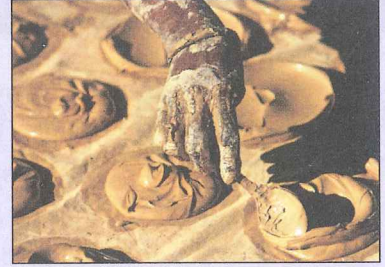
İletişimimizin neredeyse tamamını kontrol eden memurlar ve yöneticiler yerlerini bilirler; hayatları boyunca onlara; en önemli işlerinden birinin, devralmış oldukları sistemin devamını, güçlenmesini ve genişlemesini

sağlamak olduğu öğretilir. Bunda çok beceriklidirler ve karşı çıkan olursa da, çok acımasız olabilirler.”8

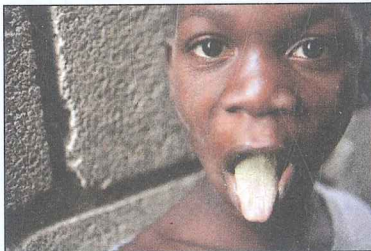
Dipnotlar

- 1- Bir ekonomik tetikçinin itirafları- John Perkins- sf 16-17
- 2- a.g.e sf. 43
- 3- a..g.e sf.49
- 4- a.g.e sf 144
- 5- a.g.e sf.246-247
- 6- a.g.e sf 248-249
- 7- a.g.e sf.307-308
- 8- Kur'an-ı Kerim 29/41

Yiyorlar

A janslar aynen bu şekilde geçtiler; yüreğimizin üstündeki kabukları kaldırıp döken bu haberi. “Açlıktan ‘çamur kurabiye’ yiyorlar” haberini ilginç bilgiler ajandasına mı kaydedeceğiz şimdi? Allah aşkına dünyada neler oluyor, biri çıkıp sormayacak mı? Hari-tadan bakmayacak mı Haiti

nerededir diye? Görmeyecek mi Amerika'nın arka kapısından geçince yolunuzun Haiti'ye düştüğünü?

Hayat bazen film şeridi gibi geçer ya gözlerin önünden. İşte o film şeridinde bu fotoğrafı hangi albüme yerleştirebilirsiniz? Sonra dönüp baktığınızda macera, korku, dram ya da her neyse karar vereceğiniz filminizin neresine yerleştirebilirsiniz? Yoksa hala siz kendi filminizi çekmeye başlamadınız mı? Sizin hayatınızı hala Hollywood mu çekiyor? Ha o zaman sorumluyu Oliver Stone'a

soralım biz de:

Bu fotoğrafı hayatımızın neresine yerleştirmeyi düşünüyorsunuz bayım?

Çarşafa ve Peçeye Dair

Yakup Kadri
(1889-1974)

Yazan: Yakup Kadri (Karaosmanoğlu)

Bu yazıyı okuduğunuzda bunları gerçekten **Yakup Kadri**'nin (evet hani şu Kiralık Konak ve Yaban romanlarının da yazarı) söyleyip söylemediğini sorgulayacaksınız. Yazı, yazarı her kim olursa olsun örtünmenin, tesettürün ne anlama geldiğini çok somut olarak ortaya koyduğu için önem arz ediyordu ve adı geçen kaynağa ulaşmayı ıskalamayı belki bunun için göze aldık. Amacımız Yakup Kadri'ye karşı farklı bir sempati oluşturmak da değil. Fakat dünya görüşü itibariyle İslami bir dünya görüşüne sahip olmamakla birlikte Müslüman bir toplumda yaşadığını **bilen**, buna **kör kalmayan** bir yazar olduğunu bu yazısı bağlamında tespit etmek gerekiyor. Yakup Kadri'nin, Batılı anlamda kültürel bir dönüşümün yaşandığı bir zaman diliminde, yaşanan **yozlaşmaya isyan** edencesine **tâ 1915**'te (Kadınlık ve Kadınlarımız s.39-41) kaleme aldığı bu yazısını gündemdeki tartışmaları, çarşaf ve peçe dışında başörtüsünü de düşünerek okumanızı temenni ediyoruz. (Editörün notu.)

Bu çirkin asrın ve bu çirkin muhîtin (ortamın) yegâne süsü, yegâne güzelliği sizin çarşafınız, sizin peçenizdir. Yalnız bunlardır ki, gözlere hâlâ bakmak tahammülünü, bakmak arzûsunu veriyor.

Niçin onlardan müştekî (şikâyetçi) gibisiniz? O mazrûfa (zarfın içindekine), bu zarftan daha muvâfık (uygun) ne olabilir? Sizi böyle gördükçe bir kadının başka türlü nasıl giyinebileceğini düşün-

yorum ve çarşafsız, peçesiz bir kadın tahayyül edemiyorum.

Siz bizim aşkımızın, hürmetimizin, siz bizim kıskançlığımızın mutî (uysal) mahbûseleri değil misiniz? Vücudunuzun şeklini alan bu dil-firîb (cazibeli, alımlı) mahbesi, sizin etrafınıza, sizin yüzünüz üstüne biz ördük; bizim ihtimâmımız, bizim muhabbetimiz ördü. Sizi güneşten, havadan, sizi kem nazardan sakındık da böyle yaptık. Yazık de-

Bu çirkin asrın ve bu çirkin muhîtin (ortamın) yegâne süsü, yegâne güzelliği sizin çarşafınız, sizin peçenizdir. Yalnız bunlardır ki, gözlere hâlâ bakmak tahammülünü, bakmak arzûsunu veriyor.

ğil mi ki, o saçlara güneş vursun, o yüzü havalar, tozlar hırpalasın! Yazık değil mi ki, -ma'azALLAH- o gözlerin harîmine kolayca lâubâli bir yabancı gözün kıvılcımı sıçrasın?

Düşündük ki, belki bilmeyerek, belki farkına varmayarak birine gülüverirsiniz. Nazarlarınız belki, bilâ-ihhtiyar (elde olmayarak), birinin üstünde fazlaca tevakkuf ediverir (duruverir). Onun için yüzünüzü örttük. Zira tebessümlerinizin, bakışlarınızın kıymetini biz anlıyor, biz biliyorduk. Gönlümüz onların öyle lüzumsuz yere heder olmasına acıdı da, bir ipek mahfaza içinde muhâfazalarına lüzum gördü. Çünkü siz hilkaten (yaratılıştan) müsrifsiniz (elindeki kıymeti boşa harcayan), hazinelerinizin bahasını bilemezsiniz.

***

İnsanlar, kadınlara tehakküm (hüküm) ettikleri gündür ki tabîate gâlip geldiler. Cemiyetlerin (toplumların) ve medeniyetlerin esasını bir erkeğin kiskançlığı kurdu. Memleketlerden, vatanlar-

dan evvel, ilk müdafaa edilen kadındı. Bana inanınız bütün bu evler, bu mâbedler ve bu şehirler sizin için yapıldı ve sizin açıldığınız ve sizin kiskançlık mahbesini yıktığınız yerlerde derhal evler yıkıldı, mâbedler harap oldu, şehirler çöktü. Çünkü, sizin mahbesleriniz, o yerlerin surları idi, kaleleriydi.

***

Niçin başka cinsten (toplumlardan) kadınlara bakıp da başınızda garip mütâalealara (görüşlere) meydan açıyorsunuz? Onlardan size ne? Siz başlı başınıza bir âlemsiniz. Ben o âleme girdiğim dakikadan itibaren hariçte bir başka mevcudiyet var mı, yok mu, unuttum bile. Siz niçin kendinizde herkesi unutuyorsunuz?

***

Söze başlarken size demiştim ki, bu çirkin asrın, bu çirkin muhîtin yegâne süsü, yegâne güzelliği sizin çarşafınız, sizin peçenizdir. Memnun ve müsterih (huzurlu) yaşamak için bu kanaat size ki-

Zira sizin bu örtüleriniz, bu süsle-
riniz değil midir ki, minarelerden
ve o al râyetten (kırmızı bayrak-
tan) sonra bu serseri ruha bir
râz-âşinâ melce (dost sığınak) ve
bir emin mersâ (güvenli liman)
saadeti veriyor. Peçenizin kudsi-
yetini şuradan anlayınız ki, bir ya-
bancı elin ona uzanması ihtimâli
bile, gayz nedir, hırs nedir, inti-
kam nedir, kin nedir hiç bilmiyen
bu tenbel ve yorgun ruhda, bel-
deler yıkacak, burc ü bârûlar (ka-
leler ve kuleler) devirtecek bir
ateş alevliyor.

fâyet etmez mi? Halbuki benim ruhumu sadece
bu kanaat dolduruyor: Peçeniz ve çarşafınız...
Bunlardır ki, bana muhabbeti öğretiyor; hayata
muhabbeti, aşka muhabbeti, memlekete muhab-
beti öğretiyor, bâhusus (özellikle) memlekete
muhabbeti...

Zira sizin bu örtüleriniz, bu süsleriniz değil mi-
dir ki, minarelerden ve o al râyetten (kırmızı bay-
raktan) sonra bu serseri ruha bir râz-âşinâ melce
(dost sığınak) ve bir emin mersâ (güvenli liman)
saadeti veriyor. Peçenizin kudsiyetini şuradan an-
layınız ki, bir yabancı elin ona uzanması ihtimâli
bile, gayz nedir, hırs nedir, intikam nedir, kin ne-
dir hiç bilmiyen bu tenbel ve yorgun ruhda, bel-
deler yıkacak, burc ü bârûlar (kaleler ve kuleler)
devirtecek bir ateş alevliyor.

***

Gördünüz mü? Peçenizden bahsederken, ha-
şin adımlarla, yüksek surlar etrafında dolaşan bir
eski kahraman gibi söz söylemeye başladım. Bel-
ki, bunların hiç birini yapmıyacağım, fakat emin
olunuz ki, şu dakikada çok samimiyim. Size, sizin
örtülerinize ve süslerinize doğru teveccüh edince

Sakin onları çıkarmayınız, sakın onları atmayınız. Bu çirkin asrın, bu çirkin muhîtin ortasında, asâlet (soyluluk) ve zerâfete yegâne dâl (delil ve âlâmet) olarak, bunlar, sade bunlar kaldı.

(yönelince), kendimi her şeye kadir (gücü yeter) farzediyorum. Tarih, menâkıb-ı beşeriyeyi (insanlık destanlarını) dolduran en büyük kahramanlıklar, bana birer çocuk oyunu gibi geliyor.

***

Sakin onları çıkarmayınız, sakın onları atmayınız. Bu çirkin asrın, bu çirkin muhîtin ortasında, asâlet (soyluluk) ve zerâfete yegâne dâl (delil ve âlâmet) olarak, bunlar, sade bunlar kaldı. İnsanlar senelerden beri, insanlığı terzîl (rezil etmek) için ve cemiyetlere manzaraların en fenasını vermek için sevimsiz bir cinnetle her şeyi devirdiler. Bu gürûha (şuursuz kalabalık) peyrev olmak (peşinden gitmek) size yakışır mı? Ben sizi zamanların ve insanların fevkinde (üstünde), onların haricinde (di-

şında) biliyorum. Siz mestûr (örtülü, gizli, hayali, namuslu) ruhlardan değil misiniz? Dünya yüzünde tek başına kalan ulvî bir dinin ilâhı, sizi bu sıfatla sâir mahlûkat arasında mümtaz (seçkin) kılmamış mıydı? Siz O'nun halkettiği (yarattığı) cennet-âsâ (cennet gibi) âlemin meleklerisiniz. O, "Kitab"ında (Kur'an-ı Kerim'de) sizin isminizi zikretti. O vakitten beri siz, mukaddesat meyânına (arasına) girdiniz. Artık ne hâle (bugüne), ne mâzîye (geçmişe), ne de âtîye (geleceğe) mensupsunuz... Yalnız unutmayınız ki, size bu mertebeye (yüksek dereceye), bizim aşkımız, bizim hürmetimiz, bizim kıskançlığımız is'âd etti (yükseltti). (Aralık 1915)

Kadınlık ve Kadınlarımız,s.39-41

"BARIŞ, BİR KAZADIR, SAVAŞ İSE DOĞANIN BİR

JOHN RAMBO

Cüneyt N. Mirza

"Barış, bir kazadır, savaş ise doğanın bir gerçeği. Yaşlı adam başlatır, genç adam savaşır ve kimse doğruyu söylemez. İnsanoğlu vahşi bir hayvan, ne yazık ki, barış hiçbir zaman olmayacak."

Metro istasyonundayım. Karşımda, afişte Rambo efendinin yaşlı yüzü. Bir de büyük laf etmişler ki afişte sormayın; "Ya hiçbir şey için yaşa. Ya da tek bir şey uğruna öl. Karar senin!"

Bu afiş sloganını başka bir yerde okusam, tabii yanında da Rambo'nun resmi olmasa hemen ulvi hedefler doğrultusunda bir yerlere not edebilir, düşüncelere dalabilirim ama söz konusu John Rambo olunca, insan merak etmiyor değil, tek bir şey uğruna ölmek istediği şey nedir Rambo efendinin? Acaba filmi için müşteri mi topluyor?

Yoksa üç filminden sonra gerçeği buldu da bize Rambo 4'te tebliğ mi edecek?

Oturmuş düşünürken, çantamdaki gazeteyi çıkartıp okuyorum. Evet bir Rambo haberi daha, bu sefer sorduğum sorularla pek ilgisi yok ama ilginç bilgiler; Rambo efendi son çektiği serisi-

nin dördüncü filminde tam tamına 236 kişi öldürüyormuş. Yani bunu 96 dakikalık film de hesaplayınca 30 saniyede 1 kişi ölüyor-muş. Ve ilk ölüm filmin daha üçüncü dakikasında başlıyormuş. Hayret...

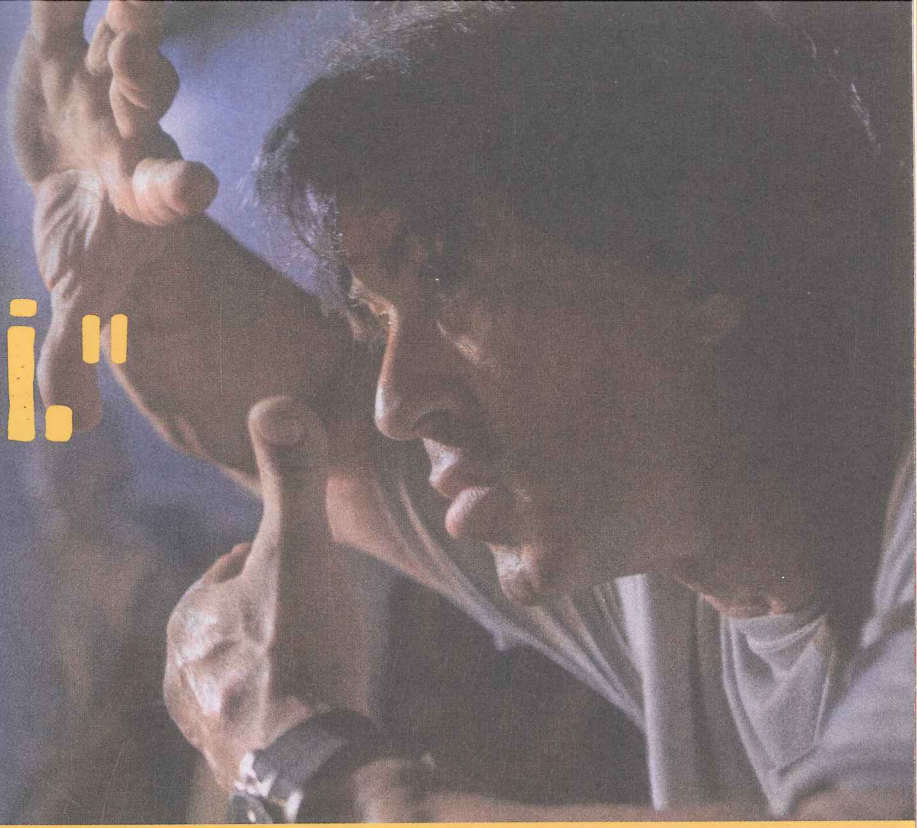
Rambo galiba bu sefer kararı vermiş toptan katliam yaparak kötülerin (!) kökünü kurutacak.

Çünkü internette biraz araştırdığımda karşıma şu sonuç çıkıyor; İlk filmi İlkkan da 1 kişi, Rambo 2'de 69 kişi, Rambo 3'de 132 kişi ve son Rambo 4'te tam 269 kişi ölüyor. Yani ölenlerin sayısı her filmde ikiye katlanıyor.

Rambo 4 filminin konusuna gelince, film tamamen geyik bir konu üzerine kurulmuş, neymiş efendim artık Rambo bu işlerden el etek çekmişmiş –belki Rambo 3'te Afganistan'da mücahitlere yardım edince sonradan ülkesi mücahitleri terörist yerine koyunca kendini enayi yerinde hissettiğindendir- dağlarda ormanda kendi halinde zehirli yılanları

R GERÇEĞİ."

satarak geçinmekte, ekmek parasını çıkartmaktadır. Ama bir gün bir grup misyoner gelip Rambo'dan yardım isterler, "Rambo 'gel'" derler "biz artık tırsıyoruz, millet bizi istemiyor, gerçeği anladı". Yok yok öyle demezler tabii, derler ki "Rambo, Salween nehri boyunca bize rehberlik yap, Burma denilen mevkii başımıza bir şey gelmeden geçelim". Rambo nazlanır ilk başlarda "benim artık o taraflarda bezim yok" der, "gidin kendinize yeni kahramanlar bulun, zaten 11 Eylül'de büyük tongaya geldim".

Rambo'yu bu misyonerler rica minnet araya adam koyarak kandırırlar, zaten uzun zaman-

dır Rambo'nun da canı adam öldürmek ister(!)

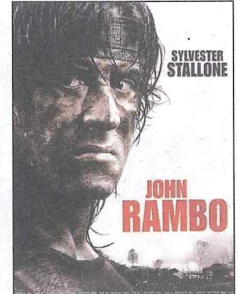
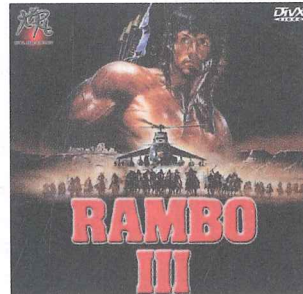
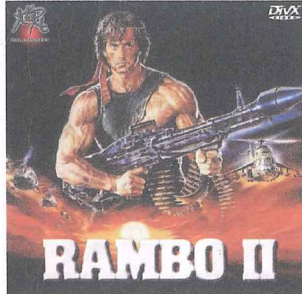
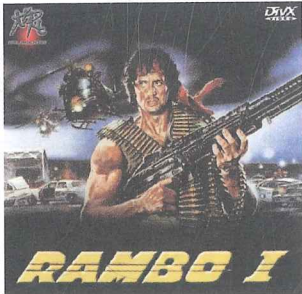
İçten içe kendi kendine bu tekliften önce balık tutarken söyle dermiş "o kadar Rambo'sun zehirli yılan tutup, satıyorsun, kimse kıymetini bilmedi, 11 Eylül oldu ne oldu? Kimse seni çağırdı mı? Yok. Nankör meslek kardeşim."

Sonunda Rambo yola çıkar. Ama misyoner ekibi içinde rahip kaybolmuştur. Ve başlar arayıp öldürmeye, sonunda bulur rahibi ve ekibini. Film böyle biter ama Rambo son filminde de ölmez. 61 yaşında dede olmuştur. Ama yine de gençlere taş çıkarır. Ne de olsa eski toprak(!)

Film işte böyle, zamanım

bol, bu boş vaktimi nerede harcadığımdan da öbür dünyada sorguya çekilmem inancında olanlar ellerinde kolası ve patlamış mısırları ile filmi gidip sinemalarda seyredebilirler.

Son olarak Amerika'da 25 Ocak'ta film vizyona girdiğinde konuştuğu Rambo filmi hakkında gazetelere yansıyan felsefesi ile ilgili sözlerini aktaralım; "Barış, bir kazadır, savaş işe doğanın bir gerçeği. Yaşlı adam başlatır, genç adam savaşır ve kimse doğruyu söylemez. İnsanoğlu vahşi bir hayvan, ne yazık ki, barış hiçbir zaman olmayacak."

HAYAT BİR

HOBBY

DEĞİL

Ayaklarının üstünde durmayı öğren.

Omuzlarımin üstünde bir başım olsun diyorsan

kendini ciddiye al,

Genç Öncüler'e abone ol.

GENÇ ÖNCÜLER'E

ŞİMDİ ABONE OLUN!

12 SAYI
30 YTL

Senin sesin Genç Öncüler, koroya katıl, abone ol.

genç öncüler

Aylık Gençlik Dergisi • Eylül 2007 • 33

Yüreğimiz Bayrağımızdır

GÖĞE DOĞRU ATILAN ADIM

Öncüler Öncü
Ömer Muh

genç öncüler

Kocatepe Mah. Mega
Center C34 Blok Kat:2
Bayrampaşa İstanbul
Tel: (0212) 640 01 22-23
Fax: (0212) 640 01 25
abone@umran.org

KEY NEYİN CEZASI?

Mahpus yılları çentiklerle yazılmıştı duvarlara ve mahpus yılları avluda volta atıp yeri eşindirenlerin arasında, sigara dumanının özgür olmasını kutlarken dizinin üstündeki deftere yazılmıştı.

İşte bu defterlerden ilk özgürlük içe çekilirken yazılmaya başlamış olunanı çıkardı. Daha onun gibi bir sürü defteri vardı. Hepsini okumak istiyordu ama önce Paşa Kapısı'ndan hep hayalini kurduğu anın geldiğini düşünerek taksinin camını açtı. Kafasıyla beraber gövdesini dışarı çıkararak, başını göğe dikerek, ellerini iki yan açarak, bir an boğazda öten vapur düdüklarını, araba seslerini duymayıp sadece martıları dinleyerek, köprü halatlarını veya inişe geçen uçağı görmeden sadece güvercinleri

seyrederek özgürlük diye haykırdı.

Daha sonra köprüyü halatların değil kendisinin tutuğunu düşünerek; arabaların kornalarına veya şoförün ikazlarına aldırmayarak içeri girdi. Gayet mutluydu. Özgürlüğü yeniden görmenin, duymanın, koklamanın ve hissetmenin neşesi içerisindeydi.

Az önce çıkardığı defterin yaprakları uçmuştu. Ve defterin ilk sayfalarından biri açılmıştı. Eline aldı. Okumaya vakti vardı. Zaten yolu uzundu.

Açılan sayfaya baktı. 3 Ocak 2006'yı gösteriyordu tarih. Yani hapse girdikten sonraki ilk haftası.

Okumaya başladı, satırlar arasına sıkışmış mahpus yıllarını. Karşısına arkadaşlarına içeriye girme sebebini anlatamamasından dolayı yazdığı

hikâye çıktı. Durdu. Biraz düşündü. Oraya zaten yaptıklarının cezasını çekmek için düşmemiş miydi?

"Evet ama bu yaptığımı söylersem orada zamanım nasıl geçerdi, zaten dışarıdakileri de bu yüzden kaybetmedim mi" diye düşündü ve hak vererek kendine öbür sayfayı çevirdi. Hafif düşünceliydi. Camdan dışarı bir göz attı. Henüz çalayanı yeni geçmişlerdi. Trafik açıldı hızla gidiyorlardı.

Tekrar gözünü sayfaya çevirdi. Burada ise parasızlığından dem vurduğu zamanlarda çaldıkları vardı. Bir kez daha baktı. Düşündü. İlkokulda öğrendiği şeylere bile tersti bu.

Hızlıca kapattı defteri. Bir anda alnından terler kaşlarına doğru akmaya başladı. Camı aştı. Soğuk havayı hissetti. Az önce hızlıca ka-

pattığı defteri bıraktı-verdi hızlı geçen arabaların lastiklerinin eline.

Gözlerini kapattı, eliyle anlınu ovuşturdu. Eline ayağına bir titreme geldi. Sakinleşmeye çalışıyordu. Ama sakinleşmeden bir fren sesi onun ağızını kelepçelemek nezarate götürdü.

Gerçek nezarate. İşte buradaki cezası gerçekti. Sadece bedeni kalmayacaktı duvarlar arasında. Her şeyiyle orada olacaktı. Sadece elleri kelepçelenerek götürülmeyecekti. Duyularına bile gem vurulacaktı. Nefsi değil, kendi değil, bedeni söyleyecekti yaptıklarını. Bu sefer gerçekten temizleyecekti onu mahpus. Çünkü ondan biri vermiyordu cezasını. Onların ilahları veriyordu cezayı, gerçek mükâfatı verdiği gibi.

21/01/2008

O. Bilal Petek

BİR KIVILCIM OLACAKSIN!

Abdullah Muhsin Yıldız

Gençsin, yakışıklısın ya da güzelsin. Farkında değilsin yaşamının ne olduğunu, geçinmenin zorluğunu ve birden gelişle ölümün, sarsılacağını. Her sabah annenin güzel sesiyle uyanıyorsun. "Hayır, uyanmak istemiyorum", diyorsun içinden belki de. Hemen ardından nefis bir kahvaltı, sıkıldın dimi yine aynı şeyler. Ancak yarın anlayabilirsin o lezzeti, yalnız kahvaltı yaparken ve canın yiyecek hiçbir şey istemediğinde. Gün boyu sağda, solda gezerken ya da okul bahçesinde arkadaşlarınla top oynarken, derste öğretmenini dinlerken, bu zamana kadar hiç aklında bir sorun olmamıştı, değil mi? Ama şimdi evde bakman gereken biri var ve hep onu düşünüyorsun. Sen yoksun evde, belki de sana ihtiyacı var. Eve geldiğinde sana hoş geldin demek istiyor, ama gücü yetmiyor. Hâlbuki daha dün sapsağlamdı, öyle değil mi; yoksa üç ay mı geçmiş aradan? Annendi o giydirdi seni, en güzel elbiselerle. Bugünse yatıyor orada, eski bir kanepenin üzerinde. Ne kırırdı ne de bir şey söylüyor. Sense yaşlı gözlerle bakıyorsun ona. Babanın durumu ise içler acısı. Yürek dayanır mı kırk yıllık eşini bu halde görmeye. Artık ne bir sıcak karşılama ne hoş geldin ne de bir merhaba. Zevk vermiyor hiçbir şey, ne de sokak maçları. Aklın hep orda, onda; evinde, annende. Ders çalışırken dönüp ona bakıyorsun "Anne, büyük adam olacağım" ve içinden "Sen de göreceksin, belki de..." O da içindeki kıvılcımları sana anlatamayacak, aferin canım oğlum diyemeden bakacak çaresizce. Sonra ölüm gelir sessizce. Yatağa düşmesiyle varlığını hissettire-

meyen anne göçer, öteki âleme. Çocuğun içinde eksilir bir şeyler, çaresiz... Babanın hali de perişan ve o da düşer yatağa, kalmıştır kimsesiz.

Bir düşünsene öldüğünü ardından kim ağlayacak! Cenazene kim gelecek? Eşyalarını kim toplayacak? Yazdığın onca deftere, okuduğun onca kitaba ne olacak? Dinlesene insanlar senden sonra ne diyecek! "İnan bana gerçekten, herkes bir gün ölecek" yavaşça dillerden bu cümleyle başlayan sözler düşecek. Nasıl ve ne şekilde; sıcak yatağında mı, düşmanın kurşunuyla mı, bir trafik kazasıyla mı? Hemen bedenini soğuyacak, toprak olacaksın. Ruhların uyandırıldığı o günde tekrar dirileceksin. Bakacaksın etrafına, annenin sesini duyar gibi olacaksın. Diğer yataklardan da ruhların uyandığını göreceksin. Bir an dünyadayken yaşadıkların, yaptıkların gelecek gözlerinin önüne. Annen, baban, kardeşlerin, dostların ve zannettiklerin. Sonra sesler karışacak; çığlıklar, kahkahalar ve derken ardından gelecek sorular. Sonra kendine kızacaksın, artık çok geç, ben ne hazırladım bu dünyaya?

Bir sabah vakti Ayazağa mezarlığının önünden geçerken şu mısralar bir anda beynimde fırtınalar kopardı:

Toprağın olacaksın, mezarda kalacak.

Ya da;

Bir kıvılcım olacaksın, ateş yakacak

Bir rüzgâr olacaksın, alevleri yayacak

Bir yangın olacaksın, asra meydan okuyacak

Ve ölümün bile destansı olacak.

BAZEN ÖNDE GİDEN GERİ KALIR!

Selçuk Kütük

Hırslarının ve nefsinin esiri olan kişi pek çok şeyle beraber özgürlüğünü de kaybeder. Bu tür insanlara dünya nimetleri çok tatlı görünür; adamın durumu bal kâsesinin etrafında uçuşan sinek gibidir. Balın tadı ve kokusu sineğin başını döndürür ve gözü baldan başka bir şey görmez. Balın içine hırs dalar ve tam istediği şeye ulaştığını zannettiği anda her şeyi kaybettiğini fark eder. Kurtulmak için çırpınır fakat "bal" onu bırakmaz. Nimet zannettiği şey nikmete (ceza, cefa) dönüşmüştür; bal olarak gördüğü şey (dünya hırsı), ölümüne yol açan zehir olmuştur. Bala kavuştuğu (dünyaya bağlandığı) anda uçma hürriyetini (ahireti-cenneti) kaybetmiştir.

Biliyoruz ki nefis, hazır lezzete müpteladır ve akibete kördür. Bir başka deyişle, hevesini tatmin etmek ve arzusuna ulaşmak için her şeyi, hatta ebedi hayatını kaybetmeyi bile göze alır. Bu anlamı ile nefis, aslında kişinin en büyük düşmanıdır. Mademki bizi tehdit eden en tehlikeli hasmımız nefsimizdir, o halde düşmanı dışarıda değil, öncelikle içeride aramalıyız. Kendi içindeki düşmanı yenemeyen, dışarıdaki ile asla başa çıkamaz.

Nefsimiz bizi daha zevkli, daha rahat ve sanki hiç sonu gel-

Balın tadı ve kokusu sineğin başını döndürür ve gözü baldan başka bir şey görmez. Balın içine hırs dalar ve tam istediği şeye ulaştığını zannettiği anda her şeyi kaybettiğini fark eder.

Bir şeyler mi rahat
Bir problemin mi

meyecekmiş gibi görünen bir hayata davet eder. Şeytan ve nefis, sürekli olarak bedensel hazları tatmin etmeye çalışarak bedeninin semizleşmesini sağlarlar. Bu ahmakça davranış kendi sonunun gelmesini hızlandırmaktan başka bir anlam taşımaz. Çünkü kasabın koyunlarını beslemesi hayvan sevgisinden değil, onların etinden faydalanma isteğinden kaynaklanır. En semiz hayvanlar, yani yeme ve içme meselesinde en ileri olanlar kesilmeye en yakın olanlardır.

Nice balık vardır ki, suyun içinde emin halde yaşarken boğazının hırsı sebebiyle oltaya takılır, yem olur. Oltanın ucuna yem takanlar bunu gerçekten cömert oldukları için değil, balığı avlamak için yaparlar. Eğer koyun, kasabın maksadını bilseydi onun elinden yem yemek ister miydi? Kasabın kendini okşamalarına kanar mıydı hiç? O halde koyun gibi olup kasabın (nefis ve şeytan) peşine düşme! Bıçağı gördükten sonraki pişmanlık fayda vermez.

Nefis, cehennem tabiatlıdır; nefsin arzularına bir sınır konulmadıkça hep daha fazlasını ister. İnsanı cehenneme sürükleyen nefsin hırsı bir türlü sönmez. Nefsin doymaması gibi cehennem de doymaz:

O gün cehenneme: "Doldun mu?" deriz, o: "Daha var mı?" der (Kaf 30)

Bu açıdan nefis, cehennem gibidir; insanı oraya sürükler. Eğer tabiatın Hz. İbrahim gibi olduy-

sa o zaman ateşten korkmana gerek yok; Nemrud tabiatlı isen cehennem yakıtı olmak durumunda olduğunı bilmelisin. Çünkü cehennemin yakıtı ve arzu ettiği şey, işte o nefsin kendisinden başkası değildir:

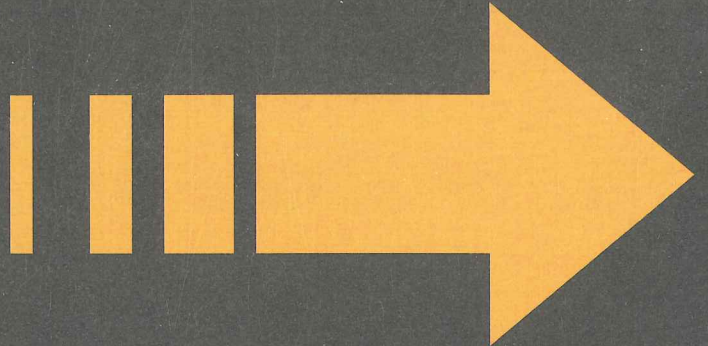
O halde yakıtı insanlar ve taşlar olan, inkârcılar için hazırlanmış ateşten sakının (Bakara 24)

Ot yemeye en haris/düşkün olan koyun hep taze ve iyi otlara ulaşmak için en önde gider, açgözlü olmayan ise en geriden takip eder. Çoban, koyun sürüsünü geri çağırdığı zaman en ileride olan en geride kalır ve en arkada olan da en öne geçmiş olur. İşte aynen bunun gibi, bazı insanlar da dünya hayatının cazibesine kapılarak ve "geriye dönüşü" unutarak "Çoban'dan" gittikçe uzaklaşırlar. Bu insanlar, koyunların en semizi gibi, diğer insanlara nazaran çok daha başarılı ve zengin görünebilirler. Her şeye hak ettiği kadar ehemmiyet verenler ve işlerini "önem sırasına" göre düzenleyenler zahiren geride kalmış gibi görünebilirler. Fakat ölüm vakti (geriye dönüş zamanı) geldiğinde Cenab-ı Hakkın nazarında en arkada kalanlar sınıfına dahil olurlar.

Her şeyin hükümranlığı elinde olanı Allah'ı tesbih ederiz. Ve siz, O'na döndürüleceksiniz (Yasin 83)

Her canlı ölümü tadacaktır. Sizi bir imtihan olarak kötülük ve iyilik ile deneyeceğiz; hepiniz de sonunda bize döndürüleceksiniz (Enbiya 35)

tsız etti?
var?

GÖSTER KENDİNİ

OBJEKTİFİME TAKILANLAR

Her fotoğraf bir hikaye...
bin hikayeye açılan bir kapı...
"Objektifinize Takılanlar"ı hikayeleriyle birlikte
Genç Öncüler'de yayımlanmak üzere bekliyoruz...

iletisim@genconculer.com • mega center C34 blok kat 2 bayrak

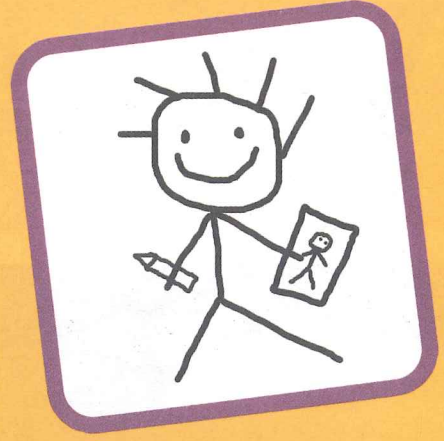
■ Okulu mu
sevmiyorsun?

ÇİZER MİSİN?

Genç Öncüler'le "Çiz"me'yi aşın!
Sadece çizme Göster Kendini, gönder eserini.
Çizer misin o halde artık eserlerini
yayımlatabileceğin bir yer var.

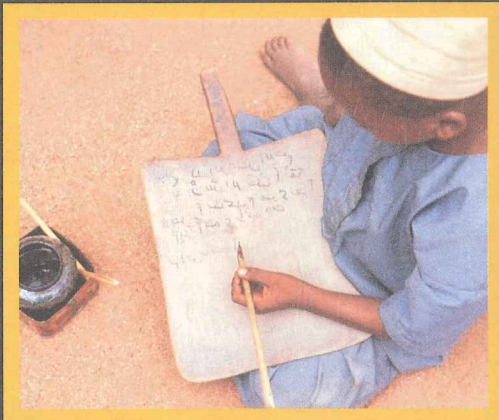

YAZAR MİSİN?

Bir çok yazar daha sen yaşlardayken yazmaya başladı. Ama birçoğu ancak çok sonraları senin onları gördüğün makama oturdu. Önce ne yazacağına karar ver. Konuyu seçtikten sonra o konuyu en iyi hangi türde ifade edeceğini düşün. Seçtiğin yazı konusu araştırma yapmayı gerektiriyor mu? O zaman tabii ki hemen internete koşma. Sözlükler, ansiklopediler, makaleler, tarih kitapları ve daha birçok kaynak esere ve kütüphanelere başvur. Yoo benim bunlarla işim yok diyorsan, içimdekileri dökeceğim diyorsan en azından düşüncelerini belli bir önceliği, sırayı gözeterek yazmaya çalış.

ampaşa-istanbul • tel: (212) 640 01 22-23 • fax: (212) 640 01 25

■ Onlar seviyor...

Vefatınının 137. Yılı

Gece kurt yavrularken, geldik dünyaya
Sabah kükreirken arslan, ismimiz konu
Şeyh Şamil (1791-1871)

Kuzey Kafkasya'nın efsanevi lideri İmam Şamil, 1797 yılında Dağıstan'da Gimri (Genu) köyünde dünyaya geldi. Genç yaşında, Rus yayılcılığına karşı Kuzey Kafkasya'da halkı "gazavat"a çağıran Nakşibendi tarikatına dahil oldu. İmam Hamzat'ın 19 Eylül 1834 Cuma günü Hunzah Camii'nde şehadetinden sonra, 2 Ekim 1834'de Aşilta'da yapılan toplantıda oy birliği ile imamlığa getirildi.

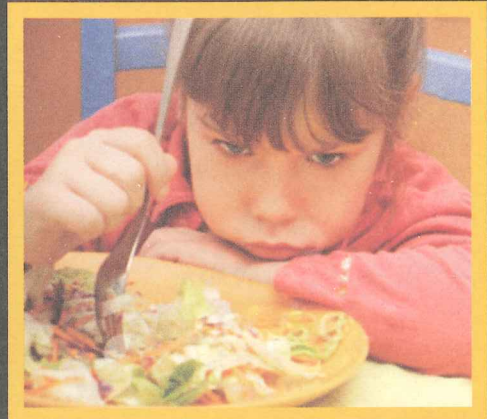
25 Ağustos 1859'da, Gunip kuşatmasında silah bırakmaya kadar aralıksız mücadeleyi sürdürdü. 1869'a dek Kaluga'da ikamet etti. 1870'te İstanbul üzerinden Hicaz'a geçti.

Yaygın olarak bilinen aksine, Şamil "siyasi otorite"yi temsil eden "imamet" makamında bulunuyordu. Şamil'in ruh ikliminde Molla Cemaleddin'in yeri büyüktü. Hocasının yanında Şamil, baştan beri büyük bir disiplin ile çalışmış, Arap edebiyatını

öğrenmiş, mukayeseli ilim dalları üzerinde çalışmıştı. Büyük yerleşim birimlerinde halkı teşkilatlandırıp, aydınlatmaya çalışan Şamil, Aşilta köyüne yerleşti. Ruslar 1837 Hunzah, Gimri ve diğer önemli yerleşim birimlerini zaptedip kaleler yapmışlardı.

Sık sık yer değiştirmek zorunda kalan Şamil, düşmanın uzanmayacağı bir yerde yerleşmeyi önerenlere sağlam bir yere çekilelim, kendi yurdumuzda düşmanla çarpışalım" dedi. Bunun üzerine çok güç zaptedilir bir yer olan Ahulgoh'a yerleştiler. Henüz daha bir yıl olmuştu ki; Ruslar bütün kuvvetleriyle 1838'de Ahulgoh'u ablukaya aldılar. Cesaretin mükemmel örneğini Gimri müdafaasında gösteren Şamil, imamlığının ilk büyük imtihanını ve kumanda üstünlüğünü Ahulgoh ve Surbay savaşlarında da ispat etmişti. Ahulgoh'ta günlerce mücadele eden İmam, buradan kuşatmayı gizlice aşarak Ruslara

■ Sebze meyve sevmiyor musun?

lında Şeyh Şamil

(1797- 1871)

esir düşmeden Çeçenistan'a gitmeyi başardı. Ruslar bu kuşatmada İmam'ın bir avuç askeri karşısında 3 bin kayıp vermişti. Başına ödül konmuş olan İmam'ın Rus Çarı'na meydan okuyan mektupları ünlüdür.

Şamil daha genç yaşlarında iken ciddi çalışmaları, spor aktiviteleri ve kahramanlıkları ile adından söz ettirdi. Şamil sadece asker kişiliği ile tanınan biri değildi. Uyguladığı başarılı harp taktiklerinin yanısıra adli, idari ve sivil bir devlet mekanizması geliştirdi. Medreselerdeki tedrisata ehemmiyet verdi, fikir ve san'at sahasında büyük adımlar attı. Tarihteki en büyük gerilla lideri sayılan Şamil 4 Şubat 1871'de yetmiş dört yaşında Medine'de vefat etti. Cennet-ül Baki mezarlığına defnedildi.

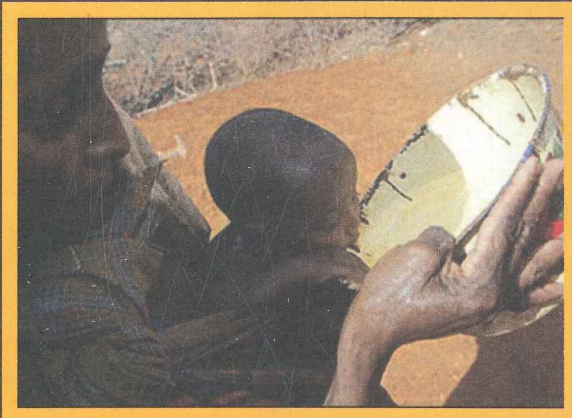
ŞAMİL VE NAMAZ Öğle Namazını Kıldım mı?

Şeyh Şamil ailesiyle birlikte Ensâl köyü'ne gitti, yarasının şiddetinden yirmi gün kadar uyuyamadı. Sonra bir cerrah gelip vücudunu bir muşambaya sarınca rahat ederek yirmi dört saatlik bir uykuya daldı. Gözünü açtığı anda ilk sözü: Öğle namazını kıldım mı? Sorusu oldu.

Şeyh Şamil ile Abdülaziz Arasındaki Konuşma

Osmanlı Devleti ve Kafkaslardaki vahim durumla ilgili çok çeşitli iddialar ileri sürülmektedir. Bu iddiaların bulunduğu ortak noktaların başında; Osmanlı Devletinin Kafkas halklarına yeterince ilgi ve destek göstermemesidir. " Hakikaten Osmanlı Devleti, Kafkaslardaki destansı mücadeleye kayıtsız mı kalmıştı. Yoksa iddia edildiği gibi 1829 yılında Ruslarla imzalanan, Edirne Antlaşması ile Osmanlı Devletinin eli kolu bağlandığı için bir şey mi yapamamıştır, yoksa uzun yıllar süren esaret döneminden sonra İstanbul'a gelmesine müsaade edilen ve Sultan Abdülaziz tarafından bütün teşrifat kaideleri çiğnenerek ta Dolmabahçe Sarayı'nın kapısında karşılanan ve "Babam Sultan Mahmut mezarından çıksa idi ancak bu kadar sevinç ve heyecan duya bilirdim," şeklinde samimi ifadelerle muhatap olan Şamil'in söylediği iddia edilen şu sitemkâr sözler mi gerçeği yansıtmaktadır:

"Şevketlû Padişahım bana yapabileceğiniz en büyük lütuf ve ihsan, Ruslara karşı tam otuzbeş sene Allah'ımıza sığınarak yaptığımız mücadele sırasında, bizi ordularınızla desteklemek idi. Bunu da yapamadığınız takdirde, hiç olmazsa silah ve cephane vermek suretiyle yapılabilecek yardımlar bile, gerek cennet mekân birader-i mükerremleri Sultan Abdülmecit tarafından, gerekse zat-ı şahaneleri canibinden her nasılsa yapılamamış ve bilhassa Kırım muharebesinde zuhur eden pek büyük fırsatlardan da asla istifade edilememiştir. Adeta Ruslarla yarışarcasına Kafkasya tam yarım milyonluk bir istila ordusunun karşısında yalnız başına terk edilmiştir."

■ Onlar seçmiyor...

Tarihte BU AY

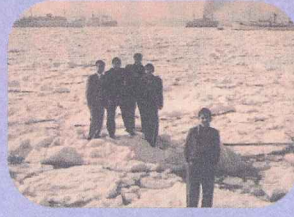
→ **1871:** Ünlü Çeçen komutan Şeyh Şamil vefat etti.

→ **1918:** Osmanlı padişahlarından 36 yıl tahtta kalan 2.Abdülhamid Han Beylerbeyi Sarayı'nda vefat etti.

→ **1925:** Türkiye tarihinde önemli bir yer edinen Şeyh Sait isyanı başladı.

→ **1954:** Tuna Nehri'nden Karadeniz'e, oradan da İstanbul Boğazı'na inen dev buz parçaları, tabakalar halinde tüm boğazı kapladı, deniz trafiği durdu.

→ **1957:** Ordulararası futbol karşılaşmasında Türk milli takımı ABD milli takımını 19-0 yenerek rekor kırdı.

→ **1958:** Münih Havaalanı'nında uçak kazası oldu. İngiltere'nin Manchester United takımının yedi futbolcusu öldü. (6 Şubat 1958)

→ **1959:** Başbakan Adnan Menderes ve beraberindekileri Londra'ya götüren THY uçağı düştü. Menderes'in kurtulduğu kazada 14 kişi öldü.

■ **Diyet mi yapıyorsun?**

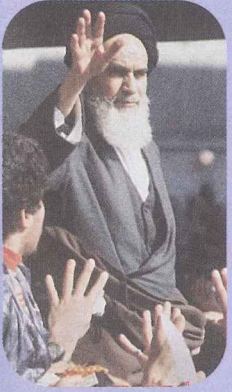

▼ **1965:**
ABD-Vietnam
savaşı başladı.

▼ **1970:**
Boğaziçi Köprüsü'nün
temelleri atıldı.

→ **1979:** İslam devriminin ardından dini lider Ayetullah Humeyni ülkesine döndü. Humeyni'yi 3 milyona yakın İran'lı karşıladı.

→ **1979:** Türkiye Cumhuriyeti İran'daki Humeyni rejimini resmen tanıdı.

→ **1993:** Kemal Tahir'in Yorgun Savaşçı adlı eserinden uyarlanan filmin 10 yıl önce yakılmaktan kurtulan tek kopyası TRT'de yayınlanmaya başladı.

→ **1994:**
Türkiye'de cep telefonu şebekeleri hizmete açıldı.

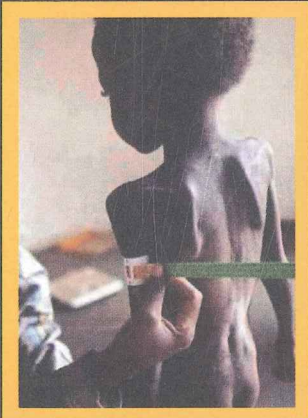
→ **2001:** Cumhurbaşkanı A. Necdet Sezer'in, Başbakan Ecevit'e Anayasa kitapçığı fırlatmasıyla sona eren MGK toplantısı sonucu Türkiye tarihinin en büyük ekonomik krizlerinden biri yaşandı.

Gençliğe Uyarı!

Başörtüsünün hala ayıplanacağı,
Dinin inançların kısıtlanacağı,
özgürlük savunulurken elinden alınacağı,
Bir çağa atılıyorsun ey gençlik!
İslam eleştirilerinin artacağı,
doğrusunun bile yanlış anlatılacağı,
ibadetin belki de gizli yapılacağı,
bir çağa ayılıyorsun ey gençlik!
yaradılış gayesinin unutturulmaya çalışıldığı,
Kur'an hakikatine bile aldırılmadığı,
Cehenneme giriş biletinin kapışıldığı,
bir çağa atılıyorsun ey gençlik!

DENİZLİ GENÇ ÖNGÜLER
Hava Bozkaya

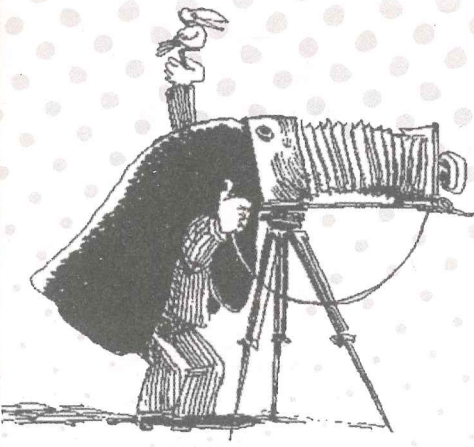
→ **1997:** Dokuz saatlik MGK toplantısı sonucunda tarihi 28 Şubat kararları alındı. İrtica en büyük tehdit olarak saptandı.

■ Onlar açlıktan
ölmekte...

Ob JEKtiFimE TaK ILANLAR

Fotoğraf Nedir?

Fotoğraf, doğada mevcut gözle görülebilen maddi varlık ve şekilleri, ışık ve bazı kimyasal maddeler yardımıyla ışığa karşı duyarlı hale getirilmiş film, kağıt veya her hangi bir madde üzerine saptayan fiziksel ve kimyasal bir işlemdir. Kelime Yunanca ışık anlamına gelen "photos" ve yazı anlamına gelen "graphes" kelimelerinden oluşmaktadır. Yani ışıkla yazmak anlamına gelmektedir. Fotoğrafçılık uluslararası bir dildir ve modern hayatta üçüncü bir göz vazifesi görür. Fotoğrafçılık bakmakla görmenin ayrı ayrı şeyler olduğunu kanıtlar.

"Dünyanın tüm güzellik

1

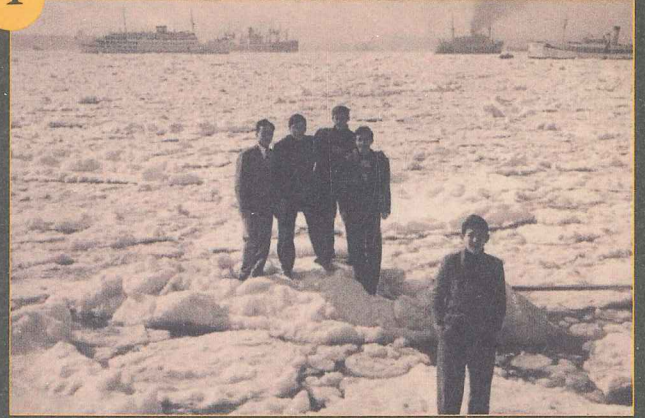
WE ARE REPLAY

"Biz, tekrarız"

Geçenlerde otobüste giderken bir gencin sırtında bulunan gömleğin üzerindeki yazı dikkatimi çekti. "WE ARE REPLAY" Yani Türkçe'si ile "Biz tekrarız" anlamında bir kelimeydi, bu. Neyin tekrarıydı. Yaptığım araştırmada bir tekstil firmasının markası olduğunu öğrendiğim bu sözün gençlerin taklitçilikten ve kendilerinden önce olanların tekrarını yaşayıp amaçsız dolaşmalarını fikri aklıma geldi.

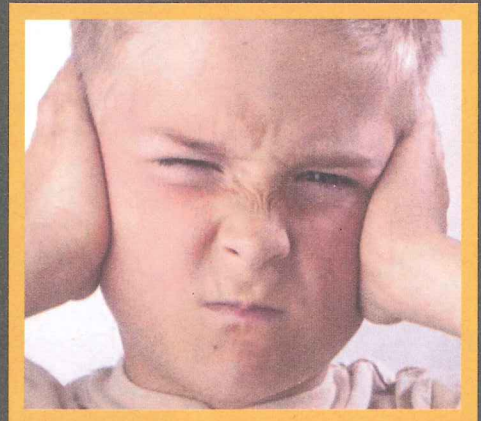
Biz gençler olarak tekrar olmayacağız. Öncü olarak çağımıza uygun "en" leri zirveye taşımalıyız. *Dilara Nur Kara*

4

Sene 1954. Resimde de görüldüğü gibi İstanbul Boğazı donmuş durumda.

■ Ailen her şeye
karışıyor diye
kızıyor musun?

eri sadece görenlere verilmiştir." Cemil Meriç

2

İki kıtayı denizin altından birbirini bağlayacak olan Tüp geçit çalışması tüm hızıyla devam ediyor.
Uğur Yıldırım

3

Genç Öncülerin yılbaşında düzenlediği Selimiye Gezisine katıldım. Hem Mimar Sinan'ın eserini incelemek hem de bu yapıyı ömrümdede ilk kez göreceğim olmamın mutluluğu içerisinde henüz güneş doğmadan 0 derecenin altında bir hava sıcaklığında bu fotoğrafı çektim.
Uğur Yıldırım/İstanbul

5

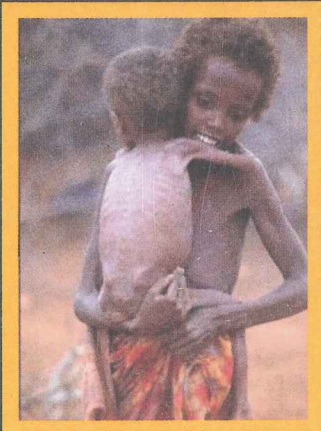

Ateş düştüğü yeri yakar / Filistin

6

Namazdan sonra avludaki havuzun kenarında buluşacaktık.Öğle namazı çıkışı ve bir Pazar günü... Şaşırdık desek yalan söylememiş oluruz. Gökte kuşlar yer de gençler cami avlusu tıklım tıklım.. Cıvı cıvı. Her yer neşe kaynıyordu. Camiden namazını kılıp çıkan gençler bir araya geliyordu. Dilara Nur Kara

■ Onların
aileleri yok...

Şimdi Gidiyorum

Asude Zeynep Toprak

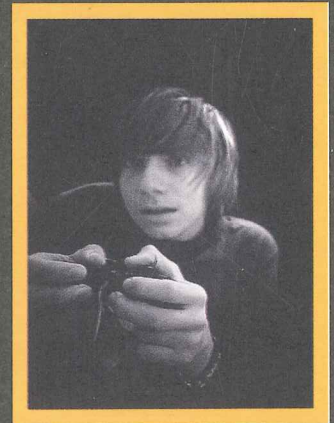
...Yokluğuna bir gram mevsim değdi bugün. Yağan benim en viran olmuş, en senle dolu yanima denk geldi. Yıkıldım ben. Seni en derinden terk ediyorum. Yani ellerinden...

Sebepsiz yere gidişini bir mektupla sebeplendirmek istemiş benziyor. Bu mektup elime geçtiğinde -hani olur ya- suç bendedir belki dedim. En büyük suçum ona ellerimi sunmuş olmamdı. Ellerimi anlayarak gittiğini gördüm ya... Duramam artık, gidiyorum.

Sevgiliyle çocukluk arkadaşı olmanın ne kadar zor olduğunu tahmin edebilir misiniz bilmiyorum. Gerçekten çok büyük uğraşlar gerektiren, zor bir unutma tarzı geliştirmeniz gerekli oluyor. İlk kez evden kaçtığınızda sığındığınız kişiye gitmek istiyorsunuz her kaçışınızda. Bu sizi terk eden sevgilinizde her şey daha güç oluyor. Hayatımda ilk kez üşümekten bile korkuyorum. Onca anlamsız şeyin arasında hayatıma ve zamana ve ona bir anlam yükleyerek gidiyorum...

Yola çıkmak için iyi bir gün. Kar henüz yağmaya başladı. Gitmem gerek şimdi. Eve olurda döner diye 'sen hep burada kal olur mu?' diye bir not ilişitirdim.

■ Hep aynı oyunlar, oyuncaklar seni sıkıyor mu?

Karnımı doyurdum. Yanıma hiçbir anıyı almadım ve anısı olmayan kıyafetler seçtim büyük bir üslupla. Keşke ellerimi de burada bırakabilseydim...

Mahallede her şey aynı, birileri ona haber uçursa da gidişinden sonra hiçbir şeyin onun yokluğundan yaralanmadığını öğrense ve kahrolsa... Olmaz ya gelir belki ellerime hesap sormaya. İşte o zaman bir kez daha kahrolsa yokluğumda.

Sokakları geçerken benim yokluğumda neler olacak diye düşündüm. Meryem Teyze'ye çay içmeye gelen konu komşunun (- kesin kocaya kaçtı-) neler diyeceğini tahmin ederek biraz daha yarılardım yolu. Bakkalda hesap ödemek için sırada duranların İlyas Abiden nağmelere rağmen (-günahına girmeyin kızcağızın-) kötü kız olma halime dokunmalarına ağlayarak çıkıyorum mahalleden.

En zoru da ağaçları bırakmak. O'nu bırakmaktan bile zor geliyor. Keşke şiiirlerini alsaydım yanıma, avunurdum.

Rabbime şükür bu mahalleden telli duvaklı çıktım. Hayal ettiğim gibi. Kar yağıyor siyah mantomun üzerine. Siyah ne kadar beyaz olabilirse o kadar gidiyorum işte...

Şimdi gidiyorum, hiç gelmediğin yere.

—Bir bilet lütfen...

—Nereye hanımefendi?

—Nereye olursa kardeş...

—Bursa iyi mi efendim?

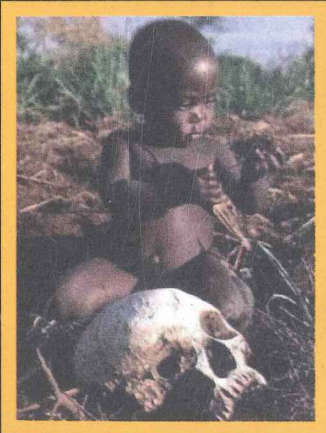
—İyidir herhalde... Hava durumuna bakmak lazım bilmek için...

—Buyrun saat 14.40 da 50 lira lütfen(-deli mi ne?-)

—Buyrun... Teşekkürler.

—Ne demek görevim.

Şimdi gidiyorum, hiçbir hüznün hayata ellerim kadar yakışmayacak. Ve hiçbir hüznün senin kadar kutsanmayacak...

■ Onların seçme şansı yok!

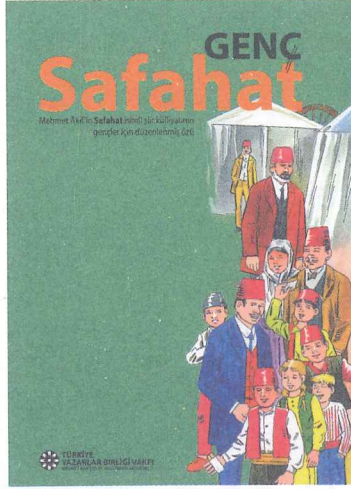

“GENÇ SAFAHAT”

Türkiye’de dilde yaşanan keskin değişme, Safahat gibi zamanında halkın diliyle yazılmış bir eserin anlaşılmasını da güçleştirdi. Bilhassa gençler, Safahat’ı okuyup anlamakta güçlük çekiyorlar. Bunu göz önünde bulunduran bazı yayınevleri Safahat’ın aslı metni ile açıklamasını bir arada yayınlıyorlar. Bu şekilde yayınlandığında, şiirin aslı yerine açıklaması okunuyor. Bunu dikkate alan TYB Vakfı Mehmet Âkif Araştırmaları Merkezi ilgilileri, Safahat’ın gençlerin ilgisini çekecek bir baskısını hazırlamayı kararlaştırdılar.

Safahatın belli başlı şiirleri gözden geçirildi. Gençlerin kolaylıkla anlayacağı şiirlerin tamamı, zor anlaşılabilirlikten şiiirlerden

Genç Safahat
Türkiye Yazarlar Birliği Yayınları

seçmeler yapıldı. Kelime açıklamaları şiirin bulunduğu sayfada verildi. Ayrıca kitap usta bir ressamın çizdiği 50 kadar resimle renklendirildi. Şimdi elimizde gençlerin kolaylıkla okuyacağı

bir Safahat var: Genç Safahat! Genç Safahat’ı yayına hazırlayan D. Mehmet Doğan şöyle söylüyor:

“Mehmed Âkif’in bizim için çok önemli olan eserini ve şiirini sadeleştirerek, düzyazıya çevirerek gençlerimize okutmak istemedik. Gençlerin Mehmed Âkif’in şiirinin tadına varmalarını önemsedik. Şiiri okurken, dikkatin dağılmaması için kelime açıklamalarını hemen mısraların yanına koyduk.

“Genç Safahat”ın, Safahat’ın mutlaka okunması gereken bir kitap olduğu düşüncesini gençlerimizin zihnine yerleştireceğini umuyoruz.”

Genç Safahat’ın resimlerini usta çizer Erhan Dünder çizdi. Yazarlar Birliği

■ Nike isterken
adidas mı
hediye ettiler?

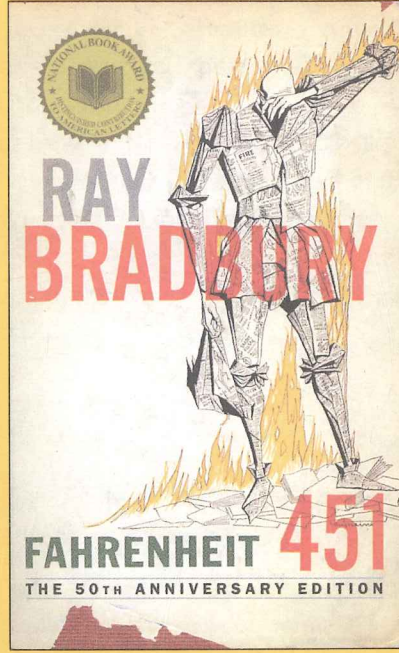

“Fahrenheit 451”

Kitapların olmadığı, kitap okuyanların ise suçlu olduğu bir dünya düşünebiliyor musunuz? Ya itfaiyecilerin yangınları söndürmekle değil de, kitapları yakmakla görevli olduğunu düşünmek size ne hissettiriyor? Adını kitap sayfalarının yanma ısısından alan “Fahrenheit 451” romanı Ray Bradbury tarafından kaleme alınmış. İlk basım tarihi 1951 olan bu bilimkurgu romanında, baskıcı bir gelecek anlatılır. Gelecekteki bahsedilen zamanda artık evler yanmaz maddelerden yapıldığı için itfaiyecilere yeni bir görev verilmiştir: barışın koruyuculuğu ve insanların sınırsız mutluluğunu sağlamak.

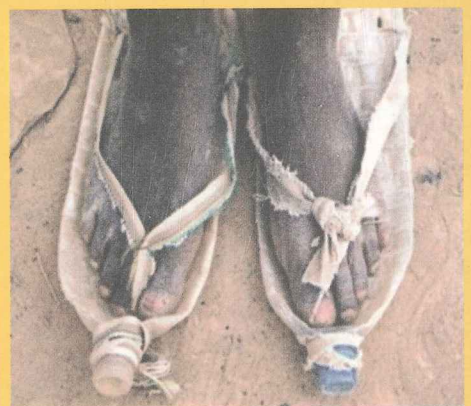
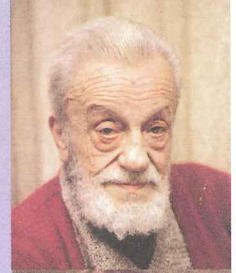
İnsanları mutsuz edecek bir şey mi var, “yak gitsin!” İnsanları düşünmeye ve sorgulamaya sevk eden, dünyadan haberdar eden, geçmişini öğreten, yaşadıkları sistemdeki yanlışları fark edip eleştirmelerine ve bu yüzden mutsuz olmalarına sebep olacak(!) en büyük tehlike de kitaplar olarak belirlendiği için en büyük düşman kitaplardır itfaiyeciler için. Devletin istediği “mutlak kontrol”dür; insanları değil de robotlaşmış bedenleri yönetmek istemektedirler. Evlerin duvarlarını boydan boya kaplayan televizörler, hiç sohbet edilmeyen aileler, eğlence için araba parçalayan gençler ve daha niceleri yazarın hayal dünyasından diğer kesitler.

Kitabın yazım tarihinden bu yana geçen 58 yıl, yazarın bahsettiklerinin hayal ürünü mü, yoksa geleceğe dair tespitler mi olduğu sorusunu uyandırıyor zihinlerde. Acaba böyle bir geleceğe mi sürükleniyoruz??

Güldüren Tarih Kitabı

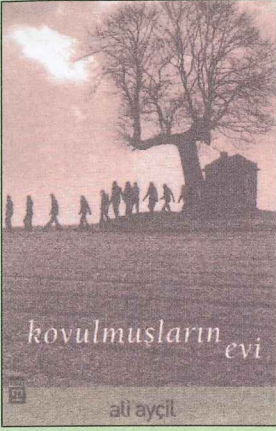
Mehmet Nuri Yardım'ın Nesil Yayınlarından çıkardığı “Tarihimizin Güler Yüzü” adlı kitabını elinize aldığınızda 326 isimle karşılaşılıyorsunuz. Kimisi şair, kimisi edebiyatçı, kimisi paşa, kimisi komutan, kimisi alim kimisi de padişah olan bu isimler arasında kimler yok ki! Sultan Abdülaziz'den Ahmet Vefik Paşaya, Behlül Dana'dan Bediüzzaman'a, Fatih Sultan Mehmet'ten Abdülhamit Han'a, Nasrettin Hoca'dan Yahya Kemal'e kadar birçok isim. Ve bu isimlerin bilmediğimiz nice hatırası yer almakta. Kitap edebiyat dünyasına farklı bir tarih bakış açısı konuruyor.

■ Burada sadece tek bir marka var...

Kovulmuşların Evi

Ali Ayçil - Timaş yay.

Öykünecek bir yer bulmuş yazarımızın, dünyaya bakışlarını, ölüm provalarını yazdığı kitap Timaş yayınlarından çıktı. Kitap içerik olarak öykü tarzına yakın dursa da farklı bir yanı varmış gibi duruyor. Klasik Ali Ayçil tadı mevcut olsa bile kitap kendini yazarın diğer eserlerinden ayrı bir yere taşıyor. Kitabın çekiciliği kapağıyla birlikte başlıyor, keşke dünya da bu kadar çekici olsa... Zamanlısız ölüm anonslarıyla bu kitabı çok seveceksiniz...

2008 Yahya Kemal Yılı İlan Edildi

2008 yılı Yahya Kemal yılı olarak belirlendi. Yahya Kemal'in 50. yılı dolayısıyla sanat dünyasının istekleri ile birlikte 2008 yılı Yahya Kemal yılı olarak, kültür ve turizm bakanlığınca kabul edildi. Belediyeler ve bakanlık tarafından etkinlik takvimi verilmesi bekleniyor...

Ve Filistin beyazperdede

İstanbul'un Fethi ve Fatih Sultan Mehmet'in yapımcısı Ella, İstanbul animasyon stüdyolarında bir çizgi filmin yapımını gerçekleştirdi. Filistin gerçeğini çizgi sinemaya aktaran yapım ilk kez Türkiye'de sinema gösterimine çıkacak.

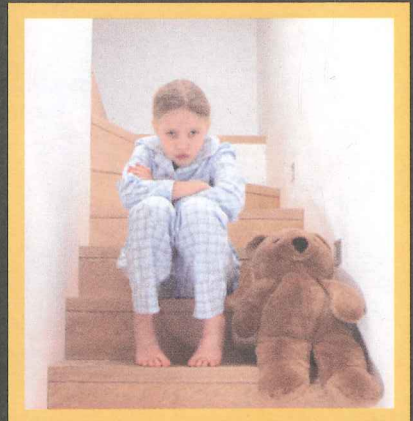

Kardeşime Mektup

Sefer Göltekin

Sevgili kardeşim, Farkında mısın ne kadar azaldı "birbirlerine hakkı ve sabrı tavsiye edenler"; arındıranlar ve sakındıranlar birbirlerini... öyleyse birbiri-mize hatırlatmalarımız olsun bu satırlar... Sana seslenişim, yazmayı bildiğimin işareti değildir. Sana seslenişim yazmayı bulduğumun işaretidir, tek çıkar yol niyetine. Belki de O'nun Adına yaşadığımız bir çağda, O'nun bulduklarıyla avunmak eylemi... Buldukça yazmak, yazdıkça bulmak... böylece buluşmak uzaktan uzağa...

■ Saat 8'de yatağa gitmekten nefret mi ediyorsun?

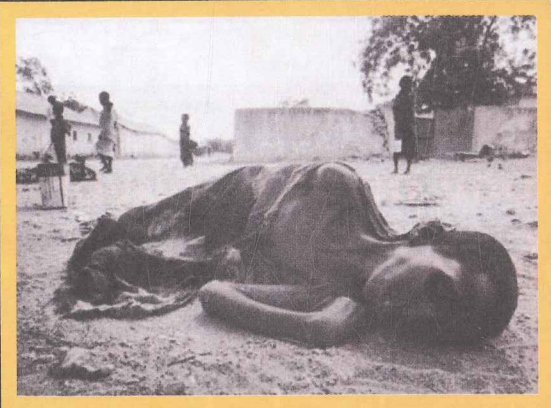

Lapseki'de Dört Gün

Zorlu bir eğitim ve öğretim dönemi daha sona ermişti. Artık herkes bir tatili hak ettiğini düşünüyordu ve o heyecanla daha karnelerini yeni alan kardeşlerimiz bir anda soluğu Çanakkale'nin şirin beldesi Lapseki'de aldılar. Bu Genç Öncülerin karne hediyesiydi. Şehrin gürültüsünden, koşuşturmasından uzak, birbirleriyle vakit geçirebilecekleri, oyunlar oynayıp, sohbet edebilecekleri, kendilerini, hayatı sorgulayabilecekleri, üzerinde konuşabilecekleri; arınıp temizlenmek için zaman bulabilecekleri dolu dolu dört gün onları bekliyordu.

Çanakkale'nin soğuşunda, boğazdan esen lodosla üşüyen kardeşlerimizin, sohbetlerin sıcak ortamıyla içleri ısındı. Evlerde yapılan sohbetler samimiyeti bir hayli arttırdı; yeni arkadaşlıklar kuruldu, eski arkadaşlıklar güçlendi, birbirlerini görmeyenler de hasret giderdi bu arada. Sırayla yapılan yemek ve bulaşık nöbetleri birlikte iş yapmaya alışık olmayan kardeşlerimize, birlik olup bir işi bitirmeyi, yardımlaşmayı ve dayanışmayı öğretirken; neden burada olduğumuzu, neden bu işlerle uğraştığımızı bizlere "Genç Öncülere" tekrar hatırlattı.

■ Onlar uyanmak istemiyor...

Belki basit gibi görünen yemek yapma veya bulaşık yıkama işi tek bir kişinin saatlerini alacakken 4-5 kardeşimizin birlikte ekip içinde yardımlaşması ve iş bölümüyle çok daha kısa sürede bitirilmiş oldu. Bize de bu basit gibi görünen işlerden ders çıkarmak kaldı geriye.

Akşam toplu yapılan sohbetlerde, temel dini bilgilerin hatırlatıldığı, bazılarının öğrenildiği herkesin can kulağıyla dinlediği, dinlediklerini döndüklerinde hayatlarında, okullarında ve evlerinde uygulayıp, hayatlarına geçirecekleri kadar önemli ve bilgilendiriciydi. Genç Öncüler de öncülük vazifelerini yerine getirmek için bu anlatılanların hiçbirini kaçırmamaya gayret ettiler. Sonuç olarak Genç Öncüler, bu dört günlük bilgilendirici, öğretici kamptan da, biraz daha uzun olsaydı diyerek, Allah "Bizleri takva sahiplerine örnek ve önder kılsın" duasıyla güçlenerek, vazifelerini hatırlayarak ve en önemlisi hayatın ve dünyanın gidişine karşı bilinçli, şuurlu hareket eden, sorumluluklarının bilincinde olarak, başka bir kampta tekrar görüşmek temennileriyle ayrıldı. Allah hepimizden razı olsun. Amin...

Hala çok fazla derdin olduğunu mu düşünüyorsun?

Etrafına bak ve sahip oldukların için şükret!

Biz şanslıyız mutlu olmak için ihtiyacımız olanından çok fazlasına sahibiz.

Bunu başkalarına da göster ki onlar da hayatta asıl önemli olan şeyler hakkında bir kez daha düşünsünler.

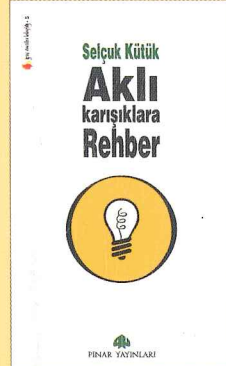
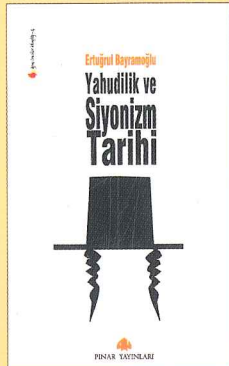
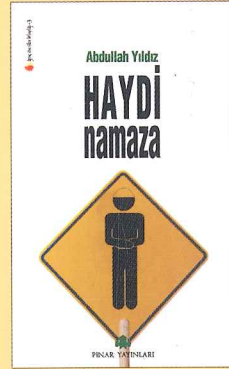
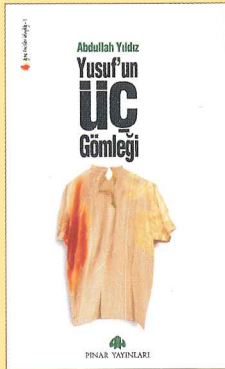

“Asım’ın Nesli”ne

Bu seri, ülkemiz gençliğine karşı yürütülen duyarsızlaştırma, hafızasızlaştırma, kimlik ve aidiyetsizleştirme bir başka deyişle “hiç”leştirme faaliyetlerine duyarsız kalmamak ve gençlerimizin başta dîni bilinç olmak üzere, siyasal, tarihi/coğrafi, kültürel/estetik bilinçlerine kadar tüm alanları kapsayacak, onları Vahy’in gözüyle bakan, İbrahîmî duruş sahibi, kültürel, siyasal, ekonomik, tarihi vs. sahaları kuşatıcı temel bakışı yerleşmiş, rahmetli Mehmet Akif’in “Asım’ın Nesli“, Necip Fazıl’ın “Büyük Doğu Nesli“, Seyyid Kutub’un “Öncü Kur’an Nesli“ olarak isimlendirdiği, küresel kıskacı yaracak Öncü ve Önder Gençler olarak yetişmelerinin ilk basamaklarını oluşturacak giriş metinleri olarak tasarlanmıştır.

Genç öncüler kitaplığı

Duyarsız kalmayın!

PINAR YAYINLARI
Geleneğin İhyasından Geleceğin İnşasına

internetten sipariş için: www.kitappinari.com
Büyükdere Paşa Cad. No:22/16 Vezneciler İstanbul
tel : (212) 520 98 90 - 527 06 77

Not: Toplu İsteklerde özel indirim uygulanır

HAYAT BİR HOBBY DEĞİL

• Kimse başkasının günahını çekmez.
Ayaklarının üstünde durmayı öğren.
Kendini ciddiye al, hayat bir hobi değil.

• Cep telefonu, okul için servis, hatta özel koruma...
Alınan önlemler yeterli mi?
Doğru bir çevre şart!

• Göster kendini; yazı hayatına başlamak ister misin?
Ya çizdiklerini yayınlatabileceğin bir yer mi arıyorsun?
Objektifine Takılanlar'ı bile paylaşabilirsin.

**GENÇ
ÖNCÜLER'E
ŞİMDİ
ABONE OLUN!**

Kocatepe Mah. Mega Center C34 Blok Kat:2
Bayrampaşa İstanbul
Tel: (0212) 640 01 22-23 • Fax: (0212) 640 01 25
abone@umran.org

